ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ΄ ΑΡΙΘ. 523

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1916.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΑΝ ΜΗ ΣΥΝΕΤΙΣΘΗ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙΡΟΣ ΠΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ

Τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου βεβαίως ὅλου ἐπισπῶνται πάντα τὰ πολεμικὰ γεγονότα, διότι ἡ τοιάδε ἢ τοιάδε ἔκβασις τοῦ πολέμου ἐνδιαφέρει ἅπαντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον.

Τοὺς Ἕλληνας ὅμως ἡμᾶς ἀμεσώτατα ἐνδιαφέρουσι καὶ συγκινοῦσι τὰ πολεμικὰ γεγονότα ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου καὶ ἐν Τουρκίᾳ, διότι ἀμεσώτατα συνδέεται καὶ ἡ τύχη τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἡ τύχη αὐτῆς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, διότι ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, παρὰ τὸν πολιτικὸν κατακερματισμὸν αὐτῆς, διετέλεσε καὶ διατελεῖ πάντοτε ἐν ἀρρήκτῳ ἑνότητι.

Διὰ ταῦτα, παρὰ τὴν παραδεδεγμένην παρ' ἡμῶν ἀρχὴν ὅπως μὴ ἀερολογῶμεν περὶ τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ μετ' ἐλαφρότητος ἐπεμβαίνωμεν εἰς τὰ ἔργα τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτελείων καὶ τῶν καγκελλαριῶν, ἀδυνατοῦμεν νὰ συγκρατηθῶμεν πρὸ τῆς ἐξελίξεως τοῦ πολέμου ἐν Τουρκίᾳ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν φάσιν αὐτοῦ.

Πρὸς καιρὸν αἱ δύο Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι ἐφάνησαν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ μεταθέσωσι τὸ πολεμικὸν κέντρον εἰς Ἀσίαν ἐν μέσῳ τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου, ὅπου συγκροτοῦσαι μεγάλαι μουσουλμανικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις θὰ ἐπεχείρουν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἥτις, ἐὰν ἐπετύγχανε, θὰ περιῆγεν ἀληθῶς τὰ τῶν Συμμάχων καὶ ἰδίᾳ τῆς Μ. Βρεττανίας εἰς θέσιν δυσχερῆ.

Ἡ τρίτη εἰσβολὴ τῶν δυνάμεων τῶν Κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν εἰς Σερβίαν, συμμαχούσης καὶ τῆς Βουλγαρίας, περιωρίσθη, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον, εἰς τὴν κατασυντριβὴν τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ τὴν κατοχὴν τῆς Ἀλβανίας.

Οἱ Γερμανοὶ διανοίξαντες οὕτω λεωφόρον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὑπεχρέωσαν τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν Συμμάχους νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν Θρακικὴν Χερσόνησον καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου νὰ γένωνται κύριοι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πραγμάτων, καὶ τῶν Πορθμῶν, ὡς καὶ πασῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ δυνάμεων.

Καὶ ἐνῷ ἡ ἐπέκτασις αὕτη τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν ἠνάγκασε τὴν Μ. Βρεττανίαν νὰ συγκεντρώσῃ ὑπερμεγέθεις δυνάμεις εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἄμυναν ἀποτελεσματικὴν κατὰ τῆς Γερμανοτουρκικῆς ἐπιθέσεως, αἴφνης τῇ 21 π. Φεβρουαρίου ἤρξαντο αἱ λυσσαλέαι γερμανικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ ὀχυρωτάτου φρουριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Βερτὲν, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον μετὰ ποικιλλούσης ἐντάσεως καὶ μανίας, ὡσεὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἐξήρτητο ἀπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τοῦ Βερτέν.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἰς τὸ ἀντίθετον ἀνατολικὸν μέτωπον αἱ ρωσικαὶ στρατιαί, καίτοι ἐπεχείρησαν ἐπανειλημμένας ἐπιθέσεις πρὸς ἀντιπερισπασμόν, δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνακόψωσι τὴν γερμανικὴν ὁρμήν.

Εὐτυχέστεραι ἐγένοντο αἱ ρωσικαὶ δυνάμεις εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Καλλιπόλεως, ἐνῷ προσεδοκᾶτο δυσχερεστέρα ἡ ρωσικὴ ἐκστρατεία μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοσούτου τουρκικ. στρατοῦ.

Πάντως ὑπὸ τὸν Μ. Δοῦκα Νικόλαον συνεκεντρώθησαν μεγάλαι δυνάμεις Ρωσικαί, αἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ διασπάσωσι τὸ ἐγερθὲν κατ' αὐτῶν τεῖχος ἐν Καυκασίᾳ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν δυνάμεων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Γερμανῶν στρατηγῶν καὶ ἀξιωματικῶν. Τὸ ἔργον τῆς χερσαίας ρωσικῆς στρατιᾶς διηυκόλυνε καὶ ἡ ἀνακτηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσίας ναυτικὴ κυριαρχία τοῦ Εὐξείνου. Καὶ οὕτω εἴδομεν τὴν πτῶσιν τῆς Ἐρζερούμ, ὀχυρωτάτου φρουριακοῦ συγκροτήματος, καὶ μετ' αὐτὴν ραγδαίαν προέλασιν τῆς δεξιᾶς ρωσικῆς στρατιᾶς πρὸς δυσμάς, ἥτις ἀπωθοῦσα τὰς ἀσθενῶς ἀντιτασσομένας Τουρκικὰς δυνάμεις ἐκυρίευσεν ἐν τέλει καὶ τὴν ἐπιθαλάσσιον Τραπεζοῦντα, χάρις δὲ εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Εὐξείνου, ἀλλεπαλλήλως θὰ καταληφθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ παράλιαι πόλεις μέχρι Ποντοηρακλείας.

Λύο ἄλλαι ρωσικαὶ στρατιαὶ ἐνεργοῦσιν ἐν Περσίᾳ καὶ ἐν Ἀρμενίᾳ, κατερχόμεναι πρὸς νότον καὶ τείνουσα, νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῶν Ἀγγλοϊνδικῶν δυνάμεων ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐνῷ ἄλλαι Συμμαχικαὶ δυνάμεις ἀποβιβαζόμεναι εἰς Συρίαν θὰ ἐπενέγκωσιν ἐν συμπράξει μετὰ τῶν ἄλλων τὴν παράλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

Οἱαδήποτε ὅμως καὶ ἂν γένηται ἡ τύχη τοῦ ἄλλου Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ τῶν Πορθμῶν ὑπὸ τὴν κυριότητα τῶν Γερμανῶν διατελοῦσα θὰ παραμείνῃ ἀπόρθητος.

Ὁπωσδήποτε ὁ Τουρκικὸς κορμός, ὁ ἀσιατικὸς μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς μετὰ τῶν Ἀσιατικῶν Τουρκικῶν κτήσεων θὰ περιέλθουν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῶν Συμμάχων, καὶ ἡ τύχη τῆς Τουρκίας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι καταντᾷ εἰς τὸ μοιραῖον τέλος, ὅπου ἐπιμόνως ὤθησεν αὐτὴν ἡ παραφροσύνη τῶν Νεοτούρκων.

Μία μόνη δύναται νὰ βαυκαλᾷ ἐλπὶς σωτηρίας τοὺς κυβερνήτας τῆς Τουρκίας, ἡ νίκη τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον· ἡ νίκη ὅμως αὕτη ἀπὸ τῶν διμήνων ἤδη ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ Βερτέν, θαυμάζει τὰ γερμανικὰ ὅπλα, δὲν μειδιᾷ ὅμως πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἥτις, ἀποτυγχάνουσα καὶ ἐν Βερτέν, θὰ περισυλλεγῇ καὶ θὰ περιορισθῇ εἰς ἐπίμονον καὶ ἀνένδοτον ἄμυναν, κρατοῦσα τὰ κεκτημένα, καὶ ὁ πόλεμος θὰ προσλάβῃ μακροχρόνιον πολιορκητικὸν χαρακτῆρα, ὅμοιον πρὸς τὸν Τρωϊκόν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ Γερμανία δὲν θὰ δυνηθῇ βεβαίως νὰ διασώσῃ καὶ τοὺς μικροὺς συμμάχους αὐτῆς, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, ὀφείλουσα νὰ πολεμῇ μόνον πρὸς σωτηρίαν ἑαυτῆς μετὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Τί θὰ πράξῃ ἡ Ἑλλὰς ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ;

Δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ ἐπετρέπετο ἡ παράτασις τῆς οὐδετερότητος, ἥτις ὑπῆρξε μὲν σωτηρία μέχρι τοῦδε, θὰ ἦτο ὅμως ἐπιζήμιος ἡ παράτασις αὐτῆς. Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο μέχρι τοῦδε οὐδετέρα μετ' ἀναμονῆς καὶ καιροφυλακίας καί, ὅταν ἐπιστῇ ὁ καιρός, ὦμεν βέβαιοι, ὅτι ὅ τε Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ δὲν θὰ ἀφήσωσι νὰ διαφύγῃ ἡ ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ εὐκαιρία.

Οἱαδήποτε ὅμως ὠφελήματα καὶ ἂν ἤθελε καρπωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἀναμίξεώς της εἰς τὸν πόλεμον δαπάναις τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας, ὁ διαμελισμὸς τῆς τελευταίας ταύτης μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων θὰ διεκινδύνευε μέγα μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ θὰ ἐξηφάνιζε τοὺς μεγαλειτέρους καὶ δικαιοτέρους ἐθνικοὺς πόθους αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα σήμερον μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος τὸ Πανελλήνιον παρακολουθεῖ τὰς τύχας τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας, ἥτις ἂν ἐμμένῃ εἰς τὴν παράφρονα πολιτικὴν τῶν Νεοτούρκων, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ πληρώσῃ αὐτὴ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου διαμελιζομένη μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων.

Μία μόνη ὑπολείπεται εἰς τὴν Τουρκίαν διέξοδος ἀπὸ τῶν δεινῶν κινδύνων τοῦ τρόμεροῦ τούτου πολέμου, ἡ συνομολόγησις χωριστῆς εἰρήνης μετὰ τῶν Συμμάχων, οἵτινες καὶ τώρα φαίνονται διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσωσιν αὐτήν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ παρὼν δεινότατος πόλεμος ἀφορμὴν ἔχει τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, τὴν κατοχὴν δηλονότι τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν καὶ τὴν ἐπικράτησιν ἐν Τουρκίᾳ ἢ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς.

Φαίνεται ὅμως καὶ σήμερον ὅτι ὁ διαμελισμὸς τῆς Τουρκίας ἀποτελεῖ δυσχερέστατον πρόβλημα μεταξὺ τῶν Συμμάχων, διότι καὶ κατ' αὐτὸν συγκρούονται τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀπόψεις· βλέψεις αὐτῶν, αἵτινες δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν καὶ συνθηκῶν τῆς σήμερον.

Ἡ παράτασις ὅθεν τοῦ βίου τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας ὑπὸ κοινὸν ἔλεγχον Εὐρωπαϊκὸν φαίνεται ὅτι θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὡς εὐκταία προσωρινὴ διευθέτησις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, καὶ πρὸς τοιαύτας βλέψεις εἶνε βέβαιον ὅτι ἐναρμονίζονται καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ πόθοι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια ἐπὶ τῶν Τουρκικῶν χωρῶν.

Οἱ Ἕλληνες εὐχόμεθα τὴν ἀποκατάστασιν εὐνομίας, ἀσφαλείας καὶ ἀγαθῆς διοικήσεως ἐν Τουρκίᾳ, μετὰ πλήρους ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος πάντων τῶν πληθυσμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας πεποίθαμεν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν σὺν τῷ χρόνῳ νὰ καταλάβωμεν ἐν Τουρκίᾳ τὴν θέσιν ἐκείνην ἣν ὑπισχνεῖται ἡ ὅλη ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ ἱστορία ἡμῶν καὶ ἡ φυλετικὴ ἰδιοφυΐα καὶ εὐρωστία.

Διὰ ταῦτα, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, οἱ Ἕλληνες εὐχόμεθα τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Τουρκίας ἀπὸ τῶν ἐπικρεμασθέντων δεινῶν κινδύνων κατὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς μετὰ κυβερνήσεως σωφρονούσης καὶ στοιχούσης ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν μεγαλειτέρων καὶ συνετωτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ ἡγεμόνων αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Κορανίου ἔναντι τῶν λαῶν τῆς Βίβλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐὰν ἡ Νεοτουρκικὴ παραφροσύνη ἐπικρατήσῃ μέχρι τέλους, ἡ Τουρκία πάντως θὰ διαμελισθῇ, καὶ ὡς ἱστορικὴ μόνον ἀνάμνησις θὰ παραμείνῃ, ὡς διὰ πολλὰ ἄλλα ἔθνη, ἡ ὑπερχιλιετὴς ἐπικράτησις τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐν Ἀσίᾳ.

Ἡ Ἱερωσύνη διεμελίσθη ἄλλοτε ὑπὸ τῆς κακοηθείας τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ αὐτὴ ἐπιφυλάσσεται τύχη ὑπὸ τῆς Νεοτουρκικῆς παραφροσύνης καὶ διαφθορᾶς.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΗΝΙΑΣ

Αἱ τελευταῖαι καταστροφαὶ ὑπὸ τῆς χαλάζης ἐγέννησαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ τὴν σκέψιν περὶ εἰσαγωγῆς καὶ παρ' ἡμῖν τῆς ἀσφαλείας κατὰ θεομηνιῶν καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν συγκομιδῶν.

Ἐν ἄλλαις χώραις ἀσφαλίζονται πᾶσαι αἱ συγκομιδαὶ κατὰ πάντων σχεδὸν τῶν κινδύνων καὶ κατὰ τῶν κακοβούλων αὐτῶν ζημιῶν.

Εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν ἰσχύει ἄριστος καὶ ἐκπολιτιστικώτατος νόμος ἀλληλεγγύης κατὰ τῶν κακοβούλων ζημιῶν, παραμένουσιν ὅμως ἀπροστάτευτοι αἱ διάφοροι συγκομιδαὶ κατὰ τῶν θεομηνιῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν δύνανται βεβαια νὰ γένωνται συνυπεύθυνοι καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν οἱ ἀγρόται μας ἐπείθοντο νὰ ἀσφαλίζωσι τὰ προϊόντα των κατὰ θεομηνιῶν ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι, ὥστε νὰ εὕρωσι συμφέρουσαν τὴν ἀσφάλειαν ταύτην καὶ ἐν Κύπρῳ αἱ διάφοροι ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι. Οἱ γεωργοί μας θὰ ἔπραττον πολλῷ συμφερώτερον καὶ ἀσφαλέστερον δι' αὐτοὺς νὰ ἀσφαλίζωσι τὴν συγκομιδήν των κατὰ τῶν θεομηνιῶν ἢ νὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν ὑποβαλλόμενοι εἰς ἐτησίας καταβολὰς χρηματικὰς πολὺ ἀνωτέρας τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων αὐτῶν, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἐξυπηρετούσας τὰ πραγματικὰ συμφέροντα αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀσφάλεια κατὰ θεομηνιῶν ἀποτελεῖ διὰ τὸν γεωργικὸν παρ' ἡμῖν κόσμον νεωτερισμὸν δαπανηρὸν—ἀλλὰ σωτήριον—καὶ οἱ ἀγρόται ὄντες πολὺ συντηρητικοὶ πολὺ βραδέως ἀσπάζονται νεωτερισμοὺς τοιούτους, ἐτὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη δὲν θὰ ἦνε δυνατὸν νὰ ἀναλάβῃ ξένη ἑταιρεία τοιαύτην ἀσφάλειαν ἐν Κύπρῳ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν θὰ εὕρῃ ἐκτεταμένας ἀσφαλείας ὥστε νὰ ἔχῃ πιθανότητας ἀποζημιώσεως ἢ καὶ κέρδους ἐν περιπτώσει θεομηνίας τινὸς μετὰ σημαντικῶν ζημιῶν.

Διὰ ταῦτα γεννᾶται ἐν ἡμῖν ἡ σκέψις ὅτι τὸ Δανειστικὸν Ταμεῖον θὰ ἠδύνατο λίαν ἐπωφελῶς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συγκομιδῶν ἐν Κύπρῳ κατὰ τῶν θεομηνιῶν, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον αἱ δαπάναι τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου θὰ ἦνε μηδαμινὰ καὶ ἀσήμαντοι, διότι θὰ χρησιμοποιοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Ναζιρῶν, Μουδιρῶν, εἰσπρακτόρων ἢ ἄλλων διοικητικῶν ἢ φορολογικῶν ὑπαλλήλων.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ὀργανωθῇ εὐρυτάτη προπαγάνδα παρὰ τῷ ἀγροτικῷ πληθυσμῷ, ὅπως ἀσπασθῶσιν οἱ γεωργοί μας τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσφαλείας τῶν προϊόντων αὐτῶν, ὅπως ἐγένετο ἐν εὐρείᾳ κλίμακι ἀσπαστὴ ἡ ἰδέα ἄλλων ἀσφαλειῶν καὶ ἡ ἰδία ἡ τῆς ζωῆς, ἥτις, ὡς εἴπομεν, παρ' ἡμῖν ἐλάχιστα ἀποζημιοῖ τοὺς ἀσφαλιζομένους, ζημίαν μᾶλλον ἢ ὠφέλειαν προξενοῦσα εἰς αὐτούς.

Τὸ Δανειστ. Ταμεῖον ὡς ἀσφάλεια κατὰ τῶν θεομηνιῶν πολλαχῶς θὰ ἦνε ἐπωφελὲς εἰς τὸν τόπον ὅλον, διότι καὶ ἂν ἀκόμη κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη διὰ τὴν ἀραιότητα τῶν ἀσφαλιζομένων θὰ ὑφίσταται ζημία, τὸ ταμεῖον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν τόπον καὶ ὅσα πληρώνει εἰς ἀποζημιώσεις, περιέρχονται εἰς χεῖρας γεωργῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι δύναμιν οἰκονομικὴν ἐν τῷ τόπῳ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δανειστ. Ταμείου ἄλλως τε τὸ Δανειστ. Ταμεῖον θὰ ἐκπροσωπῇ οὕτω ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι τὴν ἀλληλεγγύην, ἥτις ἔχει καθιερωθῇ παρ' ἑκάστῃ κεχωρισμένῃ κοινότητι διὰ τοῦ περὶ συνυπευθύνων νόμου κατὰ κακοβούλων ζημιῶν.

Εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι ὅταν ἀσπασθῶσιν οἱ ἀγρόται μας πάντες τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τῶν θεομηνιῶν, τὸ Δανειστ. Ταμεῖον θὰ πραγματοποιῇ σημαντικὰ κέρδη, ἅτινα θὰ ἐνισχύσι τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, εἰς ἃ; εἶνε τοῦτο ἀφιερωμένον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του.

Γνωρίζομεν πόσον βραδεῖα καὶ ἀπρόθυμος εἶνε ἡ γραφειοκρατικὴ Κυβέρνησίς μας πρὸς πᾶσαν ἐργάσιμον κοινωφελῆ καὶ προοδευτικὴν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ θὰ γένηται ἀνάγκη ἐπιμόνων καὶ σθεναρῶν προσπαθειῶν ὅπως πεισθῇ ἢ πειθαναγκασθῇ νὰ ἀποδεχθῇ καὶ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν νέον θεσμὸν προωρισμένον νὰ γένηται μεγάλης κοινῆς ὠφελείας πρόξενος εἰς τὰς ἀγροτικὰς τάξεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Νήσου.

Δὲν ἀπελπίζει ὅμως ἡμᾶς ἡ ἀδράνεια καὶ ἀπροθυμία τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἡ ἀπροθυμία καὶ ἀδιαφορία ἐκείνων οἵτινες ἐτάχθησαν ἐθελουσίως ὡς φύλακες καὶ προστάται τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἑνώσωσι πάντες οὗτοι τὰς προσπαθείας καὶ τὸς ἐνεργείας αὐτῶν, εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐπέβαλλον ἐν τέλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν νέον θεσμὸν περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου ὡς Ἀσφαλείας κατὰ τῶν θεομηνιῶν, ὑφ' οὓς ὅρους λειτουργοῦσιν ἄλλαχοῦ παρόμοιαι ὑπηρεσίαι ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἑταιρειῶν διεξαγόμεναι μετὰ σημαντικῶν κερδῶν.

Η ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

ΟΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΕΠΙ ΖΗΜΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ἡ ἵδρυσις τοῦ ἐν Λάρνακι Ἱεροδιδασκαλείου εἶνε παρέκβασις ἀπὸ μιᾶς λελογισμένης ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου, ἥτις ἐσκόπει νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς καθολικὸν πόθον τοῦ τόπου τούτου, τὴν βαθμιαίαν βελτίωσιν τοῦ Ἱ. κλήρου.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος εἶχε καταλήξῃ εἰς ὁριστικὴν καὶ τελικὴν ἀπόφασιν ὅπως ἱδρυθῇ Ἱεροδιδασκαλεῖον καὶ ὡς τόπος πρὸς ἐγκατάστασίν του ὡρίσθη ἡ ἐξωθι τῆς Λευκωσίας ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου λόφου Ἁγ. Παρασκευῆ, συμπληρουμένων τῶν περὶ τὸν ναὸν δωματίων καὶ τῶν ἄλλων χρειωδῶν.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον θὰ ἐλειτούργει ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν αὐτοῦ, ὥστε νὰ λειτουργῶσι ταῦτα ἐν ἁρμονίᾳ καὶ ἀλληλοβοηθείᾳ, καὶ ἀντὶ δαπάνης οὐχὶ μεγάλης, θὰ διετέλει δὲ τὸ πρῶτον, ὡς ὤφειλεν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν μὲν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν δὲ τῆς ὅλης Ἱ. Συνόδου, ἥτις καὶ θὰ ἐμερίμνα ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ.

Ὡρίσθησαν, μάλιστα, αἱ χορηγίαι παρ' ἑκάστης Ἐπισκοπῆς καὶ Μονῆς καὶ ὑπελείπετο νὰ καθορισθῶσι συμβολαὶ πάντων τῶν ἐνοριακῶν καὶ κοινοτικῶν ναῶν ἀνὰ τὴν Νῆσον, καὶ ἤρξατο μάλιστα ἡ ἐγγραφὴ καὶ συλλογὴ συνδρομῶν ὑπὲρ τοῦ μελετωμένου νέου ἱδρύματος, τοῦθ' ὅπερ ἐθεωρήθη ὡς ἀποτελοῦν ἀρίστην ἀπαρχὴν τῶν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ συνεργαζομένων σεπτῶν κορυφῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Δὲν παρῆλθε χρόνος πολὺς ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀποφάσεων, ὅτε ὁ Ἅγιος Κιτίου ὅλως αὐτοβούλως καὶ αὐθαιρέτως προέβη εἰς τὴν μονομερῆ ἵδρυσιν Ἱεροδιδασκαλείου ἐν Λάρνακι, τοῦθ' ὅπερ προὐκάλεσε τὴν πρώτην ρῆξιν μεταξὺ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, περιοδεύοντος τότε εἰς Καρπασίαν, καὶ τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου.

Ἐκ τῶν ἑκατέρωθεν τότε δημοσιεύσεων ἐφάνη ὅτι ὁ Ἅγ. Κιτίου οὐδένα εἶχεν ἀποχρῶντα λόγον πρὸς τὴν ἐσπευσμένην καὶ μονομερῆ ταύτην ἐνέργειαν, ἥτις ἔτεινε νὰ ματαιώσῃ τὴν πρώτην καὶ ἀρίστην ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, θέτουσάν πως ὑπὸ βάσιν καὶ ἀφετηρίαν τῆς βαθμιαίας μορφώσεως τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τῆς παλινορθώσεως τῆς εὐπρεπείας καὶ εὐκοσμίας ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ.

Ὑπὸ τῆς αὐτοβούλου καὶ μονομεροῦς ἐνεργείας τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου, ἐκεῖ ὅπου ἐπεβάλλετο ἡ στενὴ καὶ ὁμόφωνος σύμπραξις πασῶν

τῶν παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῶν κορυφῶν, ἐδημιουργήθη ἡ πρώτη ἀφορμὴ διαιρέσεως καὶ ἐχθρότητος μεταξὺ τούτων, προσωνιζομένη οὐχὶ εὐχόριστα καὶ αἴσια τὰ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ μετὰ τὴν τόσον ποθητὴν καὶ χαροποιὸν ἀποκατάστασιν τῆς ἱεραρχίας παρ' ἡμῖν μετὰ πεισματώδη δεκαετῆ ἀγῶνα.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὸ μονομερὲς Ἱεροδιδασκαλεῖον καὶ οἰκονομικῶν βάσεων ἐστερεῖτο, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συντηρήσεώς του καὶ ἐστερήθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς γενικῆς καὶ ὁμοφώνου ὑποστηρίξεως οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς, ὧν εἶχε μεγίστην ἀνάγκην. Ὁ Ἅγ. Κιτίου πρὸς ἐπάρκειαν τῶν πρώτων δαπανῶν ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ ἐν Λάρνακι, τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἐν αὐτῇ, καὶ ἀπησχόλει τὸ προσωπικὸν τοῦ τότε Ἡμιγυμνασίου Λάρνακος, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τούτου, ἐκόμισε δ' ἔξωθεν πρόσφυγας Ἱεροσολυμίτας Δεληγιάννηδες καὶ Βοΰζεμπεργ πρὸς σιτισμόν, ἐνῷ κατὰ τὴν πρώτην ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὑπῆρχεν ἕτοιμον καὶ δεδοκιμασμένον.

Πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων δαπανῶν τοῦ μονομεροῦς Ἱεροδιδασκαλείου ὁ Ἅγ. Κιτίου κατεπίεσεν οὐ μόνον τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ, ἥτις ἐγένετο τὸ ἰσχυρότατον στήριγμα τῶν λαϊκῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς γείτονος Λάρνακος, ἀλλὰ καὶ ἅπαντας τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῶν ἐνοριῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων.

Περιοδεύοντες ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν Λάρνακος τότε πανταχοῦ εὕρομεν καταλόγους συνδρομῶν διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον, ἃς πολλὰ χωρία ἠδυνάτουν νὰ πληρώσωσι καὶ εἰς τὰς κοινοτικὰς ἐκκλησίας ἐπιβεβλημένας σημαντικὰς χορηγίας, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν κοινοτικῶν σχολείων. Συστηματικὴ δὲ ἦτο ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ Ἁγ. Κιτίου εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐπιτροπὰς τοῦ νὰ χορηγῶσι βοηθήματα χρηματικὰ εἰς τὰ οἰκεῖα κοινοτικὰ Σχολεῖα, ὡς ἠκούσαμεν πλείστους τούτων παραπονουμένους διὰ τοῦτο.

Ἔκτοτε χρονολογεῖται καὶ ἡ διάστασις καὶ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς Ἐκκλησ. Ἀρχῆς καὶ τῶν διδασκάλων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, ἥτις κατήντησεν εἰς φανερὰν ἐχθρότητα, ὡς ἐδείξαμεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ.

Συνετηρήθη οὕτω μέχρι σήμερον τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἀναλώμασι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν λαικῶν Δημοτ. Σχολείων, καὶ ἐπὶ τούτοις διὰ προσωπικῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγ. Κιτίου παρὰ τῇ ἐν Αἰγύπτῳ Κυπρ. Ἀδελφότητι, ἡ χορηγία αὐτῆς πρὸς τὸ Π. Γυμνάσιον διεμερίσθη μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, καὶ ταῦτα ἐπὶ βλάβῃ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης Παιδείας παρ' ἡμῖν ἄνευ οὐδεμιᾶς θετικῆς ὠφελείας, ὡς ἀνταλλάγματος, ἐκ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ἀποστολὴν ἔχοντος νὰ περιαγάγῃ τὴν θέσιν τῶν διδασκάλων εἰς πολλῷ χείρονα τῆς ἐνεστώσης δυσχεροῦς θέσεως αὐτῶν.

Εἶνε ἐπάναγκες τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον νὰ ἐπανελθῇ ἐπὶ τῶν βάσεων καὶ ἀρχῶν, αἵτινες εἶχον τεθῇ ὑπὸ τὴν πρώτην ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ νὰ τεθῇ τοῦτο ὑπὸ τὴν κοινὴν ἐποπτείαν τῶν Ἐκκλησιαστ. κορυφῶν τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας, νὰ ἐναρμονισθῇ δὲ ἡ λειτουργία τούτου πρὸς τὴν τοῦ Π. Διδασκαλείου, κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ συντελῶσιν ἀμφότερα εἰς τὴν σταθερὰν προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς λαϊκῆς παιδεύσεως τῆς τόσον πολυμεροῦς σήμερον καὶ πολυδαιδάλου, καὶ εἰς τὴν βαθμιαίαν καὶ σταθερὰν βελτίωσιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ Ἱ. Κλήρου.

Κατὰ τίνα δὲ τρόπον θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἐναρμόνισις καὶ σύμπραξις Π. Διδασκαλείου καὶ Ἱεροδιδασκαλείου θὰ πειραθῶμεν νὰ δείξωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ, ἀποκρούοντες τὴν καλογηρικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἱερέων καὶ διδασκάλων ἥτις ἀπεκρούσθη πάντοτε ἐν τῇ δημοκρατικῇ καὶ κατ' ἐξοχὴν Λαϊκῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλλην. Ἐκκλησίᾳ.

ΑΙ ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ Η ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Παραθέτομεν ὧδε κατὰ μετάφρασιν ἡμετέραν ἀξιανάγνωστον ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς «Τάϊμς».

Κύριε, ἐν τῇ συζητήσει περὶ τῆς θέσεως τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει ἐγένετο ἐπίκλησις τοῦ ὀνόματος τῆς Γερμανίας. Ἐλέχθη ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἄκρως ἐπιστημονικὸν ἔθνος· ἐξυπακούεται ὅθεν ὅτι ἐγένοντο τοιοῦτοι, διότι παρέσχον ἐπικρατοῦσαν θέσιν εἰς τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ παιδείᾳ, καὶ παροτρυνόμεθα ὅπως ἀκολουθήσωμεν τὸ ὑποτιθέμενον παράδειγμά των, ἵνα γενώμεθα οὕτω ἐπιστημονικώτεροι ἢ ὅσον εἰμεθα.

Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος εἶνε ἀνακριβὴς ἔκθεσις τῶν γεγονότων. Διότι οὔτε τὰ σχολεῖα, οὔτε τὰ Πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας εἶνε μᾶλλον ἀφωσιωμένα εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ ὅσον τὰ ἰδικά μας.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς συγχρόνου Γερμανίας καὶ αἱ ἐπιτυχίαι της ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ ἐμπορίᾳ εἶνε ἔργον ἀνδρῶν ἐκπαιδευθέντων εἰς τὸ κλασσικὸν γυμνάσιον.

Κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος 1911, ἐκ 500,000 περίπου παίδων ἐν Γερμανίᾳ τυγχανόντων ἀνωτέρας παιδεύσεως, οἱ 240,000 ἦσαν εἰς σχολεῖα, ὅπου ἡ Λατινικὴ εἶνε ὑποχρεωτική, καὶ 170,000 τούτων εἰς σχολεῖα ὅπου εἶνε ὑποχρεωτικὴ ἡ Ἑλληνική. Εἰς τὰ λοιπά, καθαρῶς σημερινὰ σχολεῖα, ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη κατέχει θέσιν ὑποδεεστέραν ἐν τῷ ὡρολογίῳ προγράμματι, ἀπὸ δύο μέχρι ἓξ ὡρῶν ἐκ τῶν 31, ὅσαι εἶνε αἱ ὧραι τῆς διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα.

(*Lexis Unterrichtswesen im deutschen Reich* τομ. 2. 1914 παρέχει τὸ ὡρολόγιον πρόγραμμα τῶν Πραγματικῶν τούτων Σχολῶν ἢ *Realschulen*). Τὸ ἠθικὸν τῶν ἀριθμῶν τούτων εἶνε ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιτυχία τῆς Γερμανίας ἐπετεύχθη μετὰ ἀνωτέρας σχολικῆς παιδεύσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ κλασικὰ ἔχουσι τοὐλάχιστον προέχουσαν θέσιν ὡς καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη εἶνε ὑποδεεστέρα. Προσέτι, εἰς τὰ πανεπιστήμια οἱ σπουδασταὶ τῶν ἀνθρωπιστικῶν καὶ συγγενῶν θεμάτων μεγάλως ἐπικρατοῦσι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦδ' αὐξάνονται αἱ τελευταῖαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

Εἰς τί, λοιπόν, ὀφείλεται ἡ ἐπιστημον. ἐπιτυχία τῆς Γερμανίας. Ἐν μέρει εἰς τὴν θαυμασίαν μέθοδον περὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν εἰς τὰς Τεχνικὰς Σχολὰς αὐτῆς, αἵτινες δίδουσι βαθμοὺς καὶ εἶνε πράγματι πανεπιστήμια τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν. Ἐν μέρει δὲ εἰς τὸ γεγονός, καθ' ὃ πολλῷ πλείονες λαμβάνουσι πανεπιστημ. παίδευσιν ἐν Γερμανίᾳ ἢ ὅσοι ἐν Ἀγγλίᾳ· τὸ ἐπίπεδον τῆς μαθήσεως καὶ γνώσεως εἶνε οὕτω ὑψηλὰ καὶ ἡ εὐλάβεια πρὸς αὐτὴν αὐξάνεται καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Προσέτι ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἐρευνητικὴ ἐργασία εἶνε οὐσιῶδες μέρος τῆς πανεπιστημιακῆς παιδείας διὰ τοὺς ἀρίστους σπουδαστάς, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν σπουδάζωσιν. Αἱ θέσεις τὰς ὁποίας γράφουσι σπανίως ἔχουσιν ἀξίαν καθ' ἑαυτάς· οἱ συγγραφεῖς των ὅμως ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τὴν «ἐπιστημονικὴν μέθοδον» (τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶνε ἰδιαίτερον τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης) καὶ ἔμαθον, πρὶν ἢ ἐκφράζωνται περὶ οἱουδήποτε θέματος, ὅπως συλλέγωσι καὶ διυλίζωσι πάντα τὰ σχετικὰ γεγονότα. Τὴν ἕξιν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς μαθήσεως καὶ γνώσεως, μεθ' ὧν συνδέωνται φέρουσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ βίου αὐτῶν, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα εἶνε ἐν «ἐπιστημονικὸν ἔθνος», ὅπερ πιστεύει εἰς τὴν γνῶσιν.

Ταύτης, βεβαίως, ὑπὲρ πᾶσαν, ἄλλην φυσικὴν ἐπιστήμην ἔχομεν ἀνάγκην. Δὲν εἶνε ονειδος δι' ἕνα ὑπουργόν, ἐὰν ἀγνοῇ οὗτος πάσας τὰς χρήσεις τῆς γλυκερίνης· ὄνειδος εἰς αὐτὸν εἶνε τὸ νὰ μὴ πιστεύῃ ἐπαρκῶς εἰς τὴν γνῶσιν καὶ μάθησιν καὶ νὰ μὴ ἐπικαλῆται τοὺς ἀρίστους εἰδήμονας εἰς πράγματα τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖ.

Τοιαύτη πίστις, ὡς ἀποδεικνύει τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ εὐρείας αὐξήσεως τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ σχολεῖά μας καὶ τὰ πανεπιστήμιά μας· καὶ οἱασδήποτε μεταρρυθμίσεις κάμωμεν, ὀφείλομεν τοῦτο νὰ ἔχωμεν καλῶς ἐν τῷ νῷ. Ἐλπίζομεν ὅτι μία τῶν μεταρρυθμίσεών μας θὰ ἦνε ἐν τῷ μέλλοντι ὅπως ἐκλέγωμεν τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου οὐχὶ διὰ λόγους πολιτικούς, ἀλλὰ διὰ τὴν μάθησιν του καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς παιδείας.

R. W. LIVINGSTONE

Corpus Christ College. Oxford

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ - ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ὁ κ. Ὅμηρος Λαίην (*Homer Lane*) ἔκαμε πέντε διαλέξεις «**Περὶ τοῦ τέκνου**» εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ Βασιλικὸν Κολλέγιον τῶν Ἐπιστημῶν κατὰ τὸν λήξαντα Μάρτιον καὶ συνεκέντρωσε κατ' αὐτὰς πολυπληθὲς ἀκροατήριον. Ὁ Ἐπόπτης τῆς Μικρᾶς Πολιτείας (*Little Common-wealth*) εἶνε πολὺ γνωστὸς διὰ τὸ ἔργον του ἐν Δορσέτῃ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐγκληματίας παίδας. Ἡ ἐξειδικευμένη σπουδή του περὶ τοῦ παιδίου καὶ ἡ ἰσχυρὰ πίστις του ἐπὶ τὴν ἱκανότητα τούτου πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας ἐπισπᾶται τὴν προσοχὴν καὶ ἐκείνων οἵτινες δὲν συμφωνοῦσιν ὁλοψύχως πρός τινα τῶν συμπερασμάτων του. Εἶνε πεπεισμένος ὅτι, δοθέντος καταλλήλου περιβάλλοντος πρὸς αὐτοέκφρασιν, τὸ παιδίον, ὑπὸ φυσικὰς συνθήκας, ρέπει πρὸς ὅ,τι εἶνε ὀρθὸν καὶ οὐχὶ πρὸς ὅ,τι εἶνε κακόν, ὅτι ὁ χαρακτήρ, ὑλικὸν κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἐγκληματίου παιδός, εἶνε ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶνε ἱκανὸς πρὸς ἀρίστην κοινωνικὴν σύστασιν, καὶ ὅτι ἡ αὐτοπειθαρχία δύναται νὰ ἐγχαραχθῇ ὡς ἀναπλήρωσις τῆς ὑπακοῆς εἰς ἀνωτέραν ἐξουσίαν. Ἀλλά, εὑρὼν λύσιν τινὰ τοῦ προβλήματος τῆς ἐγκληματικότητος, δὲν εὗρε λόγον ὅπως περιορίσῃ τὴν κίνησιν εἰς τὸ πεδίον τοῦ τὸ μόνον, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ κ. Ὅμηρος Λαίην ἀπησχόλησε περὶ τοῦ κανονικοῦ παιδίου τὸ ἐν Λονδίνῳ ἀκροατήριόν του.

Ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας, ἐποιήσατο ἔκκλησιν πρὸς τοὺς γονεῖς ὅπως προσέχωσι πολὺ εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς κατ' οἶκον ἀγωγῆς, νὰ μελετῶσι τὴν ἔποψιν τοῦ παιδίου, νὰ εὐλαβῶνται τὰ ἐλατήριά του, καὶ νὰ ἦνε ὀλιγώτερον ἕτοιμοι ὅπως ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς ἐνεργείας του ἀπὸ τῆς πρωϊμωτάτης ἡλικίας διότι τὸ παιδίον μορφώνει γνώμας καὶ προσκτᾶται μονίμους ἐντυπώσεις αἵτινες ἐπηρεάζουσιν ὅλον τὸν μετέπειτα βίον του.

Τῷ ὄντι, ἂν δὲν τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν συμφερόντων του, ἂν δὲν τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἦνε θορυβώδες, ἐπειδὴ ἀποστρέφεται ἡ μήτηρ του τὸν θόρυβον, ἐὰν δὲν ἐπετράπῃ νὰ πίπτῃ ἀπὸ τοῦ καθίσματος λόγῳ τῆς μητρικῆς ἐπαγρυπνήσεως, ἂν δὲν τῷ ἐπετράπη νὰ ἕρπῃ ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἐκ φόβου μὴ ρυπάνῃ τὰ ἐνδύματά του, δὲν τῷ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ καταμάθῃ τὴν ἐπιτυχίαν, διότι εἶχε τινὰ νὰ πράττῃ δι' αὐτὸν τὰ πράγματα, δὲν ἐνεντρίσθη εἰς πρωτοτυπίαν, διότι ὑπεχρεοῦτο εἰς ὁμοιομορφίαν, καὶ θὰ εἰσέλθῃ οὕτω εἰς τὸ ἑπόμενον στάδιον τῆς προόδου του ἐπιβαρυμένον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. Τὸ ἑπόμενον τοῦτο στάδιον ἀπὸ τοῦ πέμπτου μέχρι τοῦ ἑβδόμου ἔτους, ἡ Δραματικὴ ἡλικία ἢ ἡ ἡλικία τῆς φαντασίας, δείκνυσι τὸ παιδίον ἀναδυόμενον ἀπὸ τῆς ἀπομονώσεως τῆς πρώτης νηπιότητος, καὶ κατανοοῦν πολὺ ἀναγκαστικῶς ὅτι ὑπάρχουσιν ἄλλαι βουλήσεις παρὰ τὴν ἰδικήν του ἐν τῷ κόσμῳ. Ἠσθάνθη τὴν πίεσιν τῆς ἐξουσίας καὶ ὑπέμεινε τὰς ποινὰς διότι ἀγνοεῖ αὐτήν. Προσεκτήσατο ἰδεώδη καὶ εἰσέρχεται εἰς τερπνὸν κόσμον ἀνύπαρκτον. Ἐὰν ἀφεθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως αὐτοῦ, θὰ ἀναλάβῃ, ἐν τῷ φανταστικῷ του κόσμῳ, τὸ ἔνδοξον καὶ ἐράσμιον μέρος τοῦ ἥρωος, ὅστις ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ καθωρισμένας καὶ μεγάλας πράξεις. Ἐὰν ὁ ρόλος του ματαιοῦται ὑπὸ τῆς ἐπεμβάσεως καὶ τῆς τιμωρίας, δύναται νὰ καταντήσῃ μελαγχολικὸς καὶ δυσηρεστημένος. Πρέπει καλῶς νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι ἡ φύσις τοῦ παιδίου εἶνε ὅπως ἦνε εὐτυχὲς, χαρωπὸν, θερμόκαρδον, δραστήριον, φαιδρὸν καὶ φιλάληθες. Τὸ ἑπόμενον στάδιον ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου μέχρι τοῦ ἑνδεκάτου, δύναται νὰ ἐπονομασθῇ ἡ ἡλικία τῆς Αὐτοσυνειδήσεως. Εἶνε λέγει ὁ κ. Λαίην, ἡ περίοδος τῆς μεγίστης δραστηριότητος, νοητικῆς καὶ σωματικῆς, ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ κατ' ἐμέ, ὡς κεχωρισμένον καὶ ἀμεροληπτον παρατηρητήν, εἶνε ὡσαύτως ἡ περίοδος τῆς μάλιστα ἐνδόξου προσπαθείας». Εἶνε ἡ περίοδος τῶν ἐπισκευῶν καὶ ἐπανορθώσεων.

Ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, ἡ φύσις ὑπαγορεύει ἀλλαγὴν νοητικῆς διαίτης. Τὸ παιδίον κατανοεῖ ὅτι ὁ κόσμος οὗτος εἶνε ἐπὶ πᾶσι, κόσμος ὑπαρκτῶν πραγμάτων. «Ἀποσύρει τὴν κεφαλήν του ἐκ τῶν νεφῶν καὶ ἐμπατεῖ τοὺς πόδας του ἐπὶ τῆς στερεᾶς γῆς». Τὸ κλείσιμον τῶν θυρῶν μετὰ πατάγου, τὸ κτύπημα τῶν ποδῶν καὶ ἡ μεγαλόφωνος διεκδίκησις τῶν δικαίων του διαδηλοῦσιν ὅτι αἰσθάνεται ἑαυτὸν ὡς δύναμιν, ἥτις πρέπει νὰ ὑπολογίζεται. Πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἄλλων καὶ ἀποτυγχάνων τοῦτο δύναται ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς παντὸς εἴδους συνθήκην. Ἀπόπειραι πρὸς καταστολὴν αὐξάνουσι μόνον τὴν ἐπιμονήν του ὅπως ἐπιβάλῃ ἑαυτόν. Πρέπει νὰ ἔχῃ ἔκτασιν, ἔχει ἀνάγκην πλήρους ἐλευθερίας, ἀνεπιτηρήτου ἐνεργείας. Τὸ παιδίον τὸ ὁποῖον ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ ὑποχρεοῦται νὰ παίζῃ, δὲν παίζει ἐν τῇ χαρακτοροποιῷ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως, καὶ ἡ φυσικὴ πρὸς παιδιὰς ὤθησις δύναται νὰ παραλυθῇ ἢ νὰ διαστρεφῇ. Κατὰ τὸ ἑπόμενον στάδιον, ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου μέχρι τοῦ δεκάτου ὀγδόου, τὴν ἡλικίαν τῆς ἀφοσιώσεως (*loyality*), ἐὰν ὁ παῖς ἔχει παρανοηθῇ καὶ ἐγένετο ὑποπτος, ἀντὶ νὰ αὐξήσῃ μέγας καὶ ἰσχυρός, ἐπεκτείνει εἰς τὴν οὐδὸν τῆς ἀνδρότητος, νέοι κίνδυνοι καὶ νέαι δυσχέρειαι θὰ προκύψωσι πρὸς λύσιν. Θεωρῶ τὴν μεταβολὴν ἥτις συμβαίνει εἰς τὸν παῖδα μεταξὺ τῶν ἡλικιῶν τοῦ ἑνδεκάτου καὶ τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους, ὡς τὴν μάλιστα ἀδιαφιλονίκητον ἀπόδειξιν ὅτι τὸ σύμπαν ἔχει ὀργανωθῇ ὑπὸ Θείου Νοῦ. Εἶνε ἀκατάληπτον ὅτι ἡ φύσις ἐδημιούργησε τρομερὰς δυνάμεις χωρὶς νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἀντιστοίχου δυνάμεως τῆς θελήσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ὁράσεως (*vision*) ἵνα κυβερνῶσι ταύτας.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην πνευματικότητος, πνεύματος ἐλευθέρου, οὐχὶ πνεύματος δογματικοῦ καὶ τὸ ἐλεύθερον τοῦτο πνεῦμα εἶνε τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀρρσιώσεως (*loyalty*).

Πῶς τὸ πνεῦμα τοῦτο δύναται νὰ ἐκτρέφηται ἐν τῷ διωργανωμένῳ σχολικῷ βίῳ τοῦ παιδίου, ἦτο τὸ θέμα τῆς τελευταίας διαλέξεώς του ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Κοινωνικὴ ἐπίγνωσις καὶ Παιδεία» (*Social Consciousness and Education*). Ἐνταῦθα ἦτο μία εἰκὼν ἰδεώδους παιδευτικῆς μὴ μονίμου κοινότητος ἢ σχολῆς τῆς ὁποίας ἡ λειτουργία ἔδει νὰ παρασκευάζῃ τὸν παῖδα πρὸς τὸν βίον, ὃν ἔμελλε νὰ ζήσῃ οὗτος. Ἦσαν παῖδες καὶ κόραι μαζὶ ἐξίσου μετέχουσαι τοῦ βάρους τῆς κοινωνικῆς εὐθύνης.

Ἦσαν δὲ οὗτοι μεταξὺ τῶν ἡλικιῶν ἑνδεκάτου καὶ δεκάτου ὀγδόου, τῶν ποικιλλουσῶν ἡλικιῶν ἀποτελουσῶν διεγερτήριον τῆς κοινωνικῆς ἐπιγνώσεως ἑκάστου. Εἰργάζοντο ὁμοῦ κατὰ αὐθόρμητα οἰκογενειακὰ συμπλέγματα. Ἡ οἰκονομικὴ βάσις τῆς σχολῆς ἦτο ὀχυρόνος. Ὁ διδάσκαλος, δοὺς ἐνασχόλησιν ἐξ ὑπαμοιβῆς διὰ μισθοὺς χρόνου, ἀπέβη ὁ φίλος καὶ βοηθὸς τῆς τάξεως θηρεύων στενωτάτην γνῶσιν τῶν ἀναγκῶν ἑνὸς ἑκάστου καὶ πάντων. Ἦτο μᾶλλον ἐπίδρασις οὗτος ἢ ἐξουσία, διότι ἡ ἐξουσία παρείχετο ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς κοινότητος.

Τοιαύτη κοινότης ἔδει νὰ χρησιμοποιῇ τὰς μεγάλας δυνάμεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας, τὰς πνευματικάς, νοητικάς, σωματικάς, αἵτινες τώρα συχνότατα κατασπαταλῶνται εἰς ἀτάκτους καὶ πολλάκις ἀπευκταίας ἐνεργητικότητας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

"ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΙΔΡΥΜΑ"

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς Ὄλγας.

Ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους ἤρξατο ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦν τὸ «**Πρότυπον Ἵδρυμα**» τοῦ «**Πανελληνίου Συλλόγου τῶν Γυναικῶν**» ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς Ὄλγας ἕνεκα τὴν γένεσίν του ὀφείλει εἰς τὰς ἐξῆς φιλοπάτριδας καὶ φιλανθρώπους σκέψεις τοῦ εἰρημένου συλλόγου.

«Μετὰ τὰς καταστροφάς, τὰς αἰχμαλωσίας, τοὺς φόνους, τοὺς ἐμπρησμοὺς καὶ τὰς ἀπελάσεις ἐκ τῆς πατρίδος των καὶ ἕνεκα τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, πλεῖσται οἰκογένειαι πρώην εὔποροι στεροῦνται ἤδη τῶν μέσων ὅπως αἱ θυγατέρες αὐτῶν, αἵτινες μέχρι χθὲς ἐφοίτων εἰς Σχολεῖα καὶ ἐπέδιδον εἰς ἀνωτέρας σπουδάς, ἐκπαιδευθῶσι καὶ τύχωσι τοῦ ἀναγκαίου πτυχίου μιᾶς οἱασδήποτε σοβαρᾶς μορφώσεως, ἵνα οὕτω γίνωσι χρήσιμοι εἰς τὸν οἶκόν των καὶ τὴν κοινωνίαν, ἐν ᾗ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλληνίδος ὑπῆρξεν πάντοτε εὐεργετικὴ διὰ τὸ ἔθνος».

Αὕτη πρωτίστη ἡ περίστασις τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ ἤγαγε τὸν πατριωτικώτατον σύλλογον πρὸς σύστασιν τοῦ «Προτύπου ἱδρύματος», τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε ἁπλοῦν οἰκοτροφεῖον ἢ ἄσυλον φιλανθρωπικόν, ἀλλ' οἰκογενειακὸν καὶ μορφωτικὸν κέντρον, ἐν ᾧ αἱ διαιτώμεναι νεάνιδες ὑπὸ μητρικὴν περίθαλψιν καὶ αὐστηρὰν διεύθυνσιν πεπειραμένης καὶ ἀνωτέρας μορφώσεως Ἑλληνίδος ἀπολαμβάνουσι πάσης ἠθικῆς προστασίας καὶ πάσης ἀρωγῆς.

Ἐπὶ τούτοις τὸ «Πρότυπον Ἵδρυμα» πληροῖ σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκουσι πολλὰ καὶ διάφορα παραπλήσια σωματεῖα ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης ὅπου εὐγενὴς ἐπικρατεῖ ἀμιλλα περὶ τὴν συγκέντρωσιν ξένων σπουδαστῶν ἢ σπουδαστριῶν εἰς τὰ παρ' ἑκάστῃ πόλει Ἐκπαιδευτήρια.

Πᾶσα καταβάλλεται ἐκεῖ μέριμνα καὶ προσπάθεια ὅπως οἱ μαθηταὶ ἢ αἱ μαθήτριαι καὶ μάλιστα αἱ μαθήτριαι τυγχάνωσιν οἰκογενειακῆς περιθάλψεως καὶ ἐπαγρυπνήσεως περί τε τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ μαθήματα καὶ κατὰ τὸν ἐκτὸς τῶν ἐκπαιδευτηρίων βίον αὐτῶν, ὥστε οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες τούτων νὰ ὦσι βέβαιοι ὅτι τὰ τέκνα των διαγουσιν ὡς ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ ἢ καὶ καλλίτερον.

Τὸ ἐν Ἀθήναις «**Πρότυπον Ἵδρυμα**» τὴν ἀρίστην καὶ ἀσφαλεστάτην παρέχει ἐγγύησιν οὐ μόνον διὰ τὴν προστασίαν τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης Μητρός, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀρίστην συγκρότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ἐκ Δεσποινῶν ἀξίων παντὸς σεβασμοῦ, ὧν ἀρκεῖ νὰ ἀναγράψωμεν τὰ ὀνόματα.

Αἰκατερίνη Γλαράκη Πρόεδρος, **Βιργινία Καράλη** Ἀντιπρόεδρος, **Φωτεινὴ Κουκούλεζα καὶ Σωτηρία Ι. Ἀλιμπέρτη** Γενικαὶ Γραμματεῖς, **Ἄννα Βορνόζη** Ταμίας, **Κλέοπα Ν. Βάου καὶ Μάνια Π. Κόντου.** Εἰδικαὶ γραμματεῖς, Σύμβουλοι δὲ αἱ Κυρίαι **Βικτωρία Παπαϊωσήφ, Εὐαγγελία Σαρσέντη, Μερόπη Βυζαντίου, Μαθίλδη Συρμακέζη, Εἰρήνη Ν. Ὀρλώφ, Εὐθαλία Δαμέρα, Ἑλένη Χ'' Λαζάρου καὶ ἡ Δὶς Ἄννα Χρυσούλη.**

Ἀρκεῖ νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὸ Παγκύπριον Ἑλληνικὸν Κοινὸν τὴν ἀξιότ. Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἥτις εἶνε θυγάτηρ τοῦ ἀοιδίμου Στρατηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Πιερράκου Μαυρομιχάλη, οὗτινος πλειὰς υἱῶν ὑπηρετοῦσι μετὰ τιμῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ, εἶνε δὲ χήρα τοῦ ἀοιδίμου Προέδρου Ἐφετῶν Ε. Γλαράκη· τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱδρύματος ἀνέλαβεν ἡ εὐπαίδευτος κυρία Ἑλένη Λ. Χατζῆ-Λαζάρου τοῦ μεγάλου ἐπιχειρηματίου καὶ βαθυπλούτου, ἥτις διηύθυνε ἐπὶ πολλὰ ἔτη διαπρεπῶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ Παρθεναγωγεῖα, καὶ διαφλεγομένη πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐνθέου ζήλου ὑ

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΑΘΕΪΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

ΑΠΙΣΤΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς κ. Παῦλος Δεσσανὲλ ἀνακοινῶν πρὸς αὐτὴν τὸν ἐς τὸ μέτωπον θάνατον τοῦ συνταγματάρχου τῶν κυνηγῶν καὶ βουλευτοῦ κ. Δριὰν εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι.

Ὀφείλομεν νὰ παραιτηθῶμεν τῶν ἐλπίδων μας· δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πλέον ὅτι ὁ Δριὰν ἐφονεύθη.

Μία οἰκογένεια μετὰ δακρύων ζητεῖ μακρὰν τὴν προσφιλῆ εἰκόνα τοῦ συζύγου, τοῦ ἐκλιπόντος πατρός. Τὸν θρηνοῦμεν μετ' αὐτῆς.

Ἐκεῖνος ὅμως θὰ ἤθελε νὰ θρηνῆται; Θὰ ἤθελε νὰ θρηνῆται;

Οὐχί· δὲν ἔζησεν εἰμὴ διὰ τὴν ὑπερτάτην ταύτην ὥραν. Πᾶσαι αἱ σκέψεις του, πάντα τὰ πάθη του, πᾶσαι αἱ γενναῖαι ὀργαί του—τὰς ὁποίας ὁ θάνατός του ἔξηγεῖ καὶ ἐξευγενίζει—ἕνα μόνον εἶχον σκοπόν: τὸ μεγαλεῖον τῆς Γαλλίας, τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀτυχημάτων της.

Νὰ ζῇ ζωὴν συλλογικήν, ὑπερτέραν τῆς ἀτομικῆς, ν' ἀπορροφῆται ὁλόκληρος εἰς ἓν ἱερὸν ἰδεῶδες, τὸν θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης διὰ τῆς ἀνορθώσεως τῆς πατρίδος καὶ νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ ἰδεώδους διὰ τὸ ὁποῖον ἔζησε. ποία εἰμαρμένη μᾶλλον ἀξία πρὸς ἣν νὰ τείνῃ μεγάλη καρδία;

Νὰ ἀποθάνῃ ὑπὲρ πατρίδος, καὶ ὑπὲρ τίνος πατρίδος, καὶ εἰς ποίαν στιγμήν!

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Γαλλία ἐπανορθεῖ, διὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς, τὰς ἀπεχθεστάτας παραβιάσεις τοῦ δικαίου, τῆς δημοθείσης, πίστεως τῆς φιλανθρωπίας.

Διὰ ταῦτα—πατρίδα, τιμήν, δικαιοσύνην—ἀπέθανεν ὁ Δριάν, ἐν μέσῳ τῶν ἡρώων τοῦ Βερτέν.

Οὐδέποτε ὑποθέσεις ἱερώτεραι ἠξίζον μεγαλειτέραν τελευτήν. Εἴθε τοι αὗται ὁλοκαυτώματα νὰ καίωσι τὰ ἀνόσια λείψανα τοῦ μίσους μας!

Εἴθε ὁ Θάνατος νὰ φωτίζῃ τὴν Ζωήν.

Ἀγαπητὲ καὶ εὐγενὲς στρατιῶτα, ἡ Γαλλία καλύπτει διὰ τῆς τρικολίας αὐτῆς τὴν ἔνδοξον σορόν σου. Οἱ μικροὶ κυνηγοί σου, οὓς ἠγάπησας πολύ, θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ ἀκούωσι τὴν πατρικὴν φωνήν σου· θὰ φέρωσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τὴν ἀνδρείαν σου. Διὰ τούτων θὰ ἐκδικηθῆς».

Ὡς ἐννοεῖ ὁ ἀναγνώστης ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς σύμβολον πίστεως ἔχει μόνον τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὸ εἴδωλον αὐτῆς μόνον προσφέρει πάσας τὰς θυσίας. Τὰ θύματα ὅμως ὁσονδήποτε ἀνδρείως πίπτοντα μίαν ἔχουσιν ἀμοιβὴν ὅτι καλύπτονται ὑπὸ τῆς σημαίας τῆς Γαλλίας καὶ τὸ ὄνομά των ἐπιζεῖ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν στρατιωτῶν.

Ὁμιλεῖ, ἀληθῶς, περὶ δικαιοσύνης καὶ τιμῆς μετὰ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ ὑποθέσεων ἱερῶν, ἀλλὰ ποῦ δύναται νὰ βασίζεται ἡ δικαιοσύνη εἰμὴ εἰς μίαν ὑπερτάτην δύναμιν καὶ ἀρχὴν ἠθικήν, τὴν Θεότητα: Τὴν ὁποίαν ὅμως ἐπιμόνως ἀρνοῦνται πάντες ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῆς πολίτου, τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἐργάτου, καὶ τοῦτο ἐν ταῖς δεινοτάταις στιγμαῖς τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῆς Γαλλίας, ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι αὐτῆς.

Τοιοῦτον πολιτισμὸν καὶ τοιαῦτα ἰδανικὰ οἱ Ἕλληνες ἀπεκρούσαμεν πάντοτε καὶ πρέπει ν' ἀποκρούωμεν μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς μας.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὴν προσφώνησιν ἑνὸς τῶν ἱερέων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν πεσόντων μετὰ νικηφόρον μάχην εἰς Στρώμνιτζαν. Πρὸ τῆς δεήσεως ὁ ἱερεὺς ἐν μέσῳ τοῦ τετραγώνου τοῦ Συντάγματος προσεφώνησε τοὺς Στρατιώτας ὡς ἑξῆς:

«Προσοχὴ παιδιά! Θὰ κάμουμε μία προσευχὴ στὸ Θεό γιὰ τὰ ὅπλα μας κι' ἄλλη μιὰ γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῶν ψυχῶν ἐκείνων ποῦ ἔπεσαν ἔως τώρα.

Προσοχὴ, λοιπὸν γιατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ χρυσοστολισμένες ἐκκλησιὲς γιὰ ν' ἀκούσῃ τὴν δέησί μας· «καρδίαν καθαρὰν» θέλει ὁ Κύριος· αὐτὴ εἶνε ἡ ὡραιοτέρα ἐκκλησία στὰ μάτια τοῦ Δημιουργοῦ μας. Συλλογισθῆτε, ὅτι ἡ Πατρίδα μας μᾶς ἔκαμε τὴν τιμὴ νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ ὅπλα της γιὰ νὰ τὴν ὑπερασπίσουμε μὲ τὸ Θεό, ποῦ μᾶς παρασταίνει, θὰ κάμουμε ὅλοι ὅ,τι μποροῦμεν. «Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει», ἔλεγον οἱ παλαιοί· θὰ πῇ δηλαδὴ, «κάμε τὸ σταυρό σου κ' ἔχε τὸ μάνλιχερ στ' ἀντίχερό σου». Ὁ Θεός θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ταπεινώσουμε τὸν ὁλίων ἐχθρόν μας, ὅταν ἐξακολουθοῦμε νὰ τραβοῦμε μπροστά, χωρὶς νὰ λογαριάζουμε τὸ θανατο· ἡ ζωή μας ἡ ἀληθινὴ δὲν εἶνε σαὐτὸν τὸν κόσμον· εἶνε στὸν ἄλλο κι' ὅποιος πέσῃ γιὰ τὴν Πατρίδα του ἐκεῖνος ζῇ ἀληθινὰ καὶ αἰώνια! Προσοχὴ λοιπόν! Βγάλτε τὰ πηλήκιά σας!..

Ὁ ἐφημέριος τοῦ τάγματος πιθανὸν νὰ ἦτο μεμορφωμένος κληρικός, ἀλλὰ παραθέτομεν τὴν προσφώνησιν ἁπλοῦκοῦ Ἱερέως Μακεδονικοῦ χωρίου τοῦ Σαρτσόβου, προσφωνοῦντος τοὺς πρὸς στιγμὴν σταθμεύσαντας νικηφόρους στρατιώτας:

«Ὁ Θεὸς νὰ πολυχρονίσῃ τὸν Κωνσταντινό μας, ἀδέρφια μου, παιδιά μου! Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζῃ νειάτα καὶ δύναμιν! Ἡ Παναγία νὰ σᾶς φυλάῃ στὸ δρόμο σας γιὰ τὸ χαῖρι τῶν μανάδων ποῦ σας καρτεροῦν... Ὁ Ἅγ. Μηνᾶς (εἶχε ὁ πολιοῦχος τοῦ χωρίου) θὰ τραβήξῃ μαζί σας στὸ πόλεμο. Εἶνε «στρατηλάτης» κι' αὐτός, πολεμιστὴς σὰν κ' ἐσᾶς, ἀδέρφια μου, παιδιά μου, Ἑλληνόπουλά μου! Μὴ φοβᾶστε ἐχθρό! Τῶπε ὁ Θεὸς νὰ ξαναπάρουμε τὸ δικό μας, τῶπε ὁ Θεὸς νὰ μποῦμε καὶ μέσα στὴν Ἁγιὰ Σοφιά!... Ἐγὼ εἶμαι γέρος καὶ ἀγράμματος... ἔχω πολλὰ νὰ σᾶς πῶ... μὰ δὲν ξέρω μήτε νὰ καλοκουβεντιάσω Ἑλληνικά... Νὰ μὲ συμπαθᾶτε...

Ἀντέστε στὸ καλό!..., ὁ Ἅγ-Μηνᾶς μαζί σας, ποῦνε πολεμιστὴς σὰν κ' ἐσᾶς... Δὲν ξέρω πῶς νὰ σᾶς τὰ πῶ ὅ,τι ἔχω μέσα μου... Σὲ τούτη γιὰ τὴν ἐρημιὰ ξεχνῶμε τὴν γλῶσσα μας...»

Πόσον ὑψηλότερα εἶνε τὰ ἰδεώδη τοῦ ἁπλοῦκοῦ καὶ ἀγραμμάτου ἐφημερίου τοῦ ἀφανοῦς χωριδίου τοῦ Σαρτσόβου, ὅστις καὶ δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι ἔχει μέσα του, ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς! Διότι τὴν καρδίαν τοῦ ἁπλοῦκοῦ ἱερέως πληροῖ ἡ θεία πίστις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ οἱ προαιώνιοι ἱεροὶ πόθοι ἑνὸς ἔθνους, ὅπερ ἐθεράπευσε καὶ ἐξυπηρέτησε τὰ εὐγενέστατα καὶ ὑψιστα ἰδεώδη ἐν τῷ κόσμῳ.

ΟΥΔΕΝ ΝΕΩΤΕΡΟΝ "Ο ΕΚΚΛ. ΚΗΡΥΞ,,

Ὁ «Ἐκκλ. Κῆρυξ» ἐπανερχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς σημασίας τοῦ ὅρου *Grec Orthodoxe* οὐδὲν λέγει νεώτερον, περιοριζόμενος εἰς τὴν διπλωματικὴν ἔκδοχὴν αὐτοῦ, ἣν δὲν ἀμφισβητοῦμεν περὶ τῆς Ἑλληνικότητος δὲ τῶν Ἀράβων γράφει ἀκριβῶς, ὅσα καὶ ἡμεῖς ἰσχυρισθῆμεν, καὶ ἂν ἦτο ἀνάγκη θὰ προσήγομεν ἐπιχειρήματα οὐχὶ τοῦ σοφοῦ ἄλλως τε καθηγητοῦ μας κ. Π. Καρολίδου, ἀλλὰ ξένων καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμένων ὑπόνοιαν ἐπὶ μεροληψίᾳ.

Ἐντούτοις παραμένει πάντοτε ἡ ἀπορία ὅτι ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, ὡς πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας ἐγνώριζε τὴν γενομένην ἐπιβολὴν σχολ. τελῶν εἰς τοὺς ἐκ Συρίας Ἀραβοφώνους Ἕλληνας Ὀρθοδόξους καὶ ἀφῆκεν ἀπαθῶς ὅλως καὶ ἀδιαφόρως νὰ διατυπώσωσιν οὗτοι οὕτως ἐπίσημον ἄρνησιν τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν.

Εἶνε πάντοτε ὑπεύθυνος ὁ Ἅγ. Κιτίου ἐπὶ ἀμελείᾳ τῶν κυριωτάτων αὐτοῦ καθηκόντων χάριν κοσμικῶν ἐνασχολήσεων οὐδὲν ὠφελούντων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ.	2— 90
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	»	»	64— 65
Κριθὴ	»	»	33— 36
Βρόμη	»	»	22— 24
Ὄροβος	»	»	85— 90
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	»	16— 17
Λινόσπορος	»	»	8— 10
Κουκκία ξηρὰ	»	»	2— 3
Σταφίδες μαῦραι	»	»	5— 6
» βρασταὶ	»	»	5
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	»	2 2½
Κρόμμυα	»	»	1½
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα	»	45— 50
Βάμβαξ	»	»	27— 30
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»	360—400
Κουμανδαρία	»	»	400—450
Ρακὴ σούμα	20 β. ἡ ὀκᾶ	»	6

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα Αἰγύπτου	ὁ σάκκος	γρ.	340
Σάκχαρον	ἡ ὀκᾶ	»	9
Σάπων ἑλληνικὸς	»	»	14— 15
Καφὲς	»	»	14— 15
Μακαρόνια ἐντόπια	»	»	8
Φιδὲς ἐντόπιοι	»	»	8
Πετρέλαια	τὸ κιβώτιον	»	175½

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΣ ΖΗΜΙΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΧΑΛΑΖΗΣ

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς χαλάζης ζημιῶν ἀπεστάλησαν τῇ π. ἑβδομάδι ὁ ἐπόπτης τῶν Ναζιρῶν Ε. Ν. Κυπριανὸς εἰς τὰ χαλαζόπληκτα χωρία τῆς Ἀμμοχώστου καὶ ὁ Μουδίρης Λευκωσίας Χουσνῆ ἐφ. εἰς τὰ τῆς Λευκωσίας, ἐξηκρίβωσαν δὲ ἀμφότεροι ὅτι αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι ἀνέρχονται εἰς δεκάδας χιλιάδων λιρῶν

Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν ταύτην ὀφείλει ν' ἀναλογισθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν γεωργῶν τούτων ἐσπήριζον πάσας τὰς ἐλπίδας διὰ τὴν συντήρησίν των εἰς τὴν κατασπαρεῖσαν συγκομιδήν των, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐλπίδα εἰμὴ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Διὰ ταῦτα ὀφείλει ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπέλθῃ ἀρωγὸς παρέχουσα εἰς αὐτοὺς τὰ μέσα πρὸς κολοκαιρινὰς καλλιεργείας ἐφόσον ὑπάρχει καιρὸς καὶ σώζουσα τούτους ἀπὸ τῆς ἀπέλπιδος θέσεως εἰς ἣν περιήχθησαν.

ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΝ

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλοῦται λαμπρότερον, ὁσάκις οὗτος μετὰ θάρρους καὶ ἐγκαρτερήσεως ἀδαμάστου ἀντιπεξέρχεται κατὰ τῶν καταστρεπτικῶν στοιχείων τῆς φύσεως.

Τὰ χαλαζόπληκτα χωρία, συνελθόντα ἐκ τῆς πρώτης καταπλήξεως, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν λαχανοκαιρινῶν προϊόντων, βάμβακος, σησάμου ἀραβοσίτου κ.ἄ. καὶ εὐτυχῶς ὁ καιρὸς εἶνε εὐνοϊκὸς καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτος.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι πράττουσι τοῦτο, ὅσοι ἔχουσιν ὁπωσδήποτε τὰ μέσα.

Ὑπάρχουσιν ὅμως πολλοὶ γεωργοὶ οἵτινες στεροῦνται παντὸς μέσου καὶ κινδυνεύουσιν ὑπὸ πείνης. Ἐπίκουρος τούτων ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἡ Κυβέρνησις παρέχουσα τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα δάνεια πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν αὐτῶν, ἵνα καὶ αὐτοὶ δυνηθῶσι νὰ καλλιεργήσωσι καλοκαιρινὰ προϊόντα.

ΤΟ ΚΥΜΙΝΟΝ

Ἡ καλλιέργεια τοῦ κυμίνου (ἀρτυσία) ἐγένετο φέτος εὐρεῖα παρ' ἡμῖν, χάρις εἰς τὰς πρωτοφανῶς ὑψηλὰς τιμάς ὧν ἀπολαμβάνει τὸ προϊὸν τοῦτο καὶ σήμερον, περιζήτητον γενόμενον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Εὐτυχῶς ὁ καιρὸς ἐγένετο εὐνοϊκώτατος καὶ ὁ γινόμενος ἤδη θερισμός του εἶνε δαψιλής, ὅπου μάλιστα ἐγένετο ἐντεταμένη καὶ ἐπιμελημένη καλλιέργεια.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΝΑΣ

ΕΙΣ ΚΥΚΚΟΝ. Κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τοῦ Πάσχα πολλοὶ ἀνέρχονται εἰς τὰς προεχούσας παρ' ἡμῖν Ἱερὰς Μονὰς πρὸς ἑορτασμόν. Εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Κύκκου συρρέουσι συνήθως κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας πολυπληθεῖς χωρικοί, φέτος δὲ ἡ παρουσία τοῦ ἐντιμ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Παρασκευοπούλου προσέδωκε πλείονα μεγαλοπρέπειαν.

Οἱ χωρικοὶ προσκυνηταὶ μετ' ἰδιαζούσης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ περιέβαλον τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ παρακείμενον χωρίον Μηλικουρί, συγκινητικὰ ἐγένοντο ἐπισέδια.

Οἱ χωρικοὶ μετὰ δακρύων χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐδέξαντο τὸν κ. Πρόξενον καὶ πολλοὶ ἐπέμενον ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρά του εἰς ἔνδειξιν ἀφοσιώσεως μέχρι λατρείας πρὸς Ἐκεῖνον Ὃν ἀντιπροσωπεύει ὁ κ. Πρόξενος.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΡΡΟΪΑΤΙΣΣΑΝ

Ἡ Ἱ. Μονὴ Χρυσορροϊατίσσης ὑπὸ τὴν συνετὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου καὶ ἐνθουσιώδους Ἡγουμένου αὐτῆς κ. Κυρίλλου Γεωργιάδου ἀναλαμβάνει ἐσημέραι τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα καὶ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς.

Κατ' ἔθος παλαιὸν τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου πολλοὶ συρρέουσιν ἐκεῖ προσκυνηταὶ ἐκ τῶν χωρίων τῆς Πάφου. Φέτος ὅμως ὅλως ἐξαιρετικῶς ἐγένετο ἡ συρροὴ προσκυνητῶν, οἵτινες ἐπλήρωσαν τόν τε εὐρύχωρον ναὸν καὶ τὸν πρόναον ἔτι ἐκ τῶν χωρίων ὅλης τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ ἀκολουθία ἐτελέσθη σεμνοπρεπέστατα ὑπὸ πάσης τῆς χορείας τῶν ὁσίων πατέρων, ἱεροῦργοῦντος τοῦ Πανοσιολ. Ἡγουμένου, ὅστις καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος ὡμίλησεν ἐποικοδομητικώτατα περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως ἐπ' αὐτήν.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Συμφώνως τῇ γενομένῃ προσκλήσει διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συλλόγου τῶν τελειοφοίτων τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, προσῆλθον περὶ τοὺς 44 ἐν ὅλῳ τῇ 10 π.μ. τῆς π. Κυριακῆς.

Πρὸς τὴν συνέλευσιν ὡμίλησεν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Μ. Μιχαηλίδης ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου, ἐπιδοκιμασθέντα παρὰ πάντων.

Μετὰ τοῦτο ἐξελέγη συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν Κανονισμῶν τοῦ Συλλόγου, ἥτις ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Μ. Μιχαηλίδου, Γυμνασιάρχου, Μενελ. Μαρκίδου, ἐφόρου τοῦ Κυπρ. Μουσείου, Ν. Ἰακωβίδου, ἰατροῦ καὶ μέλους τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας, Μ. Βαρλαὰμ δικηγόρου, Θεοφ. Ἰωαννίδου δικηγόρου καὶ Χ. Παπαδοπούλου διδασκάλου.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν Διακαινήσιμον εὐοίωνος καὶ εὐχάριστος ἐγένετο κίνησις ἀθλητικὴ ἐν τῇ γείτονι Λάρνακι, ἐν Λεμεσῷ καὶ ἐν Πάφῳ, καθ' ἣν κατεδείχθη εὐάρεστος περὶ τὰ ἀθλητικὰ γυμνάσματα ἐπίδοσις καὶ νέοι φίλαθλοι κατῆλθον εἰς τὰ στάδια πυκνοῦντες τὰς ἀραιὰς ἄλλως τάξεις τῶν φιλάθλων.

Ἀλλὰ καὶ ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου εἰς τὰ στάδια ἐγένετο μεγάλη, ἐμφαίνουσα τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅστις πρέπει ν' ἀποτελέσῃ οὐσιῶδες στοιχεῖον τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἡμῶν.

Τῇ π. Κυριακῇ καὶ ἡ μικρὰ παρ' ἡμῖν παροικία τῶν Ἀρμενίων ἐτέλεσε μαθητικοὺς καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας παρὰ τὸ σύσκιον ἄλσος τοῦ Μετοχίου Κύκκου ἐξωθι τῆς πόλεως μας

Κατὰ τὰ προηγγελμένα, Τοπικοὺς Ἀγῶνας τελεῖ καὶ παρ' ἡμῖν ὁ Γυμναστ. Σύλλογος «Τὰ Παγκύπρια» τὸ προσεχὲς Σάββατον καὶ τὴν Κυριακήν, ὧν θὰ μετάσχωσι καὶ αἱ προσκοπικαὶ ὁμάδες· πεποίθαμεν ὅτι ἐνάμιλλος πρὸς τὰς ἄλλας ἀδελφὰς πόλεις ἔσται καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἐνθάρρυνσις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ ἀθλητισμοῦ ὑπὸ τῆς πρὸς πᾶν ἀγαθὸν προθύμου πόλεώς μας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Κατὰ τὰ προηγγελμένα τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς 22 τρέχοντος θὰ διδαχθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου Παπαδοπούλου ἡ ὑπέροχος τραγῳδία τοῦ Σοφοκλέους

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ὑπὸ μαθητριῶν τοῦ Ἀνωτ. Παρθεναγωγείου καὶ μαθητῶν τοῦ Παγκ. Γυμνασίου.

Τὸ προϊὸν τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Π. Γυμνασίου.

Τιμὴ εἰσιτηρίων.

Θεωρεῖα	Σελ.	10
Ἐξώστης	»	1 1|2
Θέσεις διακεκριμέναι:		
Πλατεῖαι	»	1 1|2
Πλατεῖα	»	1
Ὑπερῷον	»	1|2

Εἰσιτήρια πωλοῦνται παρὰ τῷ κ. Σκουφαρίδῃ καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ ἀπὸ τῆς 4—9 μ. μ. τῆς Παρασκευῆς.

Ἄρχεται τῇ 9 μ. μ. ἀκριβῶς.

Πᾶσα προτροπὴ βεβαίως εἶνε περιττὴ καὶ ἀντικειμένη πρὸς τὴν ἐγνωσμένην φιλομουσίαν τοῦ Λευκωσιατ. Κοινοῦ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΞΕΔΡΑΜΟΝ ἐν σώματι τῇ π. Κυριακῇ καὶ διημέρευσαν ἐν φαιδρότητι τὰ πλεῖστα μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» εἰς τὴν μίαν ὥραν ἀπέχουσαν Μονὴν τῆς Μακεδονιτίσσης κατὰ τὴν ἐπάνοδον δὲ τὴν δείλην ἔτυχον φιλόφρονος δεξιώσεως ἐν τῷ περικαλλεῖ κήπῳ τοῦ Μετοχίου Κύκκου.

ΦΦΦ

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν ἐν Λευκωσίᾳ οἱ αἰσιοι γάμοι τοῦ παρὰ τοῖς ἡμετέροις Ἐκπαιδευτηρίοις καθηγητοῦ τῆς Ἰχνογραφίας καὶ τῆς ζωγραφικῆς κ. Ἐμμανουὴλ Αὐγούστου καὶ τῆς μεμορφωμένης Δεσποινίδος Ἑλένης Φλωρεντιέδου, ἐν τῷ προαστείῳ δὲ Ἅγ. Ὁμολογηταὶ οἱ τοῦ ἀρίστου διδασκάλου κ. Μενελάου Χ Πάροικου καὶ τῆς συμπαθεστάτης δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Μ. Καραγεωργιάδου. Εἰς ἀμφότερα τὰ εὐάρμοστα ζεύγη ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εἰλικρινεῖς εὐχάς.

ΦΦΦ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὁ ἐκ Τρικώμου κάλλιστος νέος κ. Σ. Τσινίκολα, ὑποδημοποιὸς καὶ ἡ ἐκ Περιστερωτοπηγῆς εὐήγμενη δίς Ἀντιγόνη Δ. Χαφρονίου, θυγάτηρ ἐγκρίτου αὐτόθι οἰκογενείας, ἔδοσαν τὴν προπαραλθοῦσαν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΦΦΦ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ τὸ προσ. Σάββατον ἐπέτειον τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν μεγαλέμπορος κ. Γεωργ. Εὐ. Χριστοδουλίδης.

ΦΦΦ

ΕΝ ΠΕΤΡΑι τῆς Σολέας τὴν π. Τρίτην ἐτελέσθη πανήγυρις ἀληθῶς πνευματική καὶ τιμῶσα πολὺ τοὺς σχόντας τὴν Ἑλληνικωτάτην πρὸς τοῦτο ἰδέαν.

Διδάσκαλοι, μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ νέοι χωρικοὶ ἐδίδαξαν ἀπὸ σκηνῆς τὸ μακεδονικῆς ὑποθέσεως δρᾶμα

«Η ΗΡΩΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ»

μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου κατὰ τὰ διαλείμματα ἔψαλον ἐμμελέστατα διάφορα ἐθνικὰ ᾄσματα.

Εἰς τὴν ὡραίαν ἑορτὴν προσῆλθεν οὐ μόνον τὸ πλεῖστον τῆς Κοινότητος Πέτρας ἀλλὰ καὶ πολυπληθεῖς ἐκ τῶν πλησιοχώρων.

Ἀδικαιολόγητος ἐγένετο ἡ ἐπίμονος ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ταύτης μιᾶς ἀντιπολιτευομένης μερίδος Κοινότητος Πέτρας, ἥτις ὤφειλε νὰ λησμονήσῃ πρὸς καιρὸν τὰ κομματικὰ πάθη, καὶ συνεορτάσῃ εἰς τόσον ἐλληνοπρεπῆ ἑορτήν.

Ἀντιθέσεις καὶ διχόνοιαι κομματικαὶ ὑπάρχουσι παντοχοῦ καὶ εἰς τὰς μᾶλλον πεπολιτισμένας κοινωνίας, δὲν χωρίζουσιν ὅμως αὐταὶ τοὺς διαφερομένους κατὰ τὰς θρησκευτικὰς ἢ πατριωτικὰς ἑορτάς. Δυστυχῶς καθ' ἃ πληροφορούμεθα, καὶ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς ἀπέχεται ἡ μερὶς αὕτη ἐν Πέτρᾳ.

Ἀναγκὴ νὰ κατανοήσωσιν οἱ ἡγέται τῆς μερίδος ταύτης ὅτι ἀδικοῦσιν ἑαυτοὺς καὶ ἐκπίπτουσιν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει τόσον ἀστόχως πολιτευόμενοι.

ΦΦΦ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ. Μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐπιμελέστατος σπουδαστὴς τῆς Ἰατρικῆς κ. Θεμ. Ν. Δέρβης διωρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐλβετικῆς Κυβερνήσεως βοηθὸς τῆς Βιολογικῆς Χημείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς παθολογίας ἐν Winterthun τῆς Ἐλβετίας.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ὁ Κος ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΥΜΟΠΟΥΛΟΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλῃ ὑμῖν τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Δνίδος

Ἐλισάβετ Δ. Λεοντιάδου

Ἡ Κα καὶ ὁ Κος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ λαμβάνουσι τὴν τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἐλισάβετ μετὰ τοῦ Κου

Ἀνδρέου Θυμοπούλου

τελεσθησομένους τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 24 Ἀπριλίου περὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν (ἀπέναντι οἰκίας Κου Δέρβη) καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα εὐαρεστούμενοι τιμήσητε αὐτοὺς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 18 Ἀπριλίου 1916.

(Οὐδενὶ ἀπολύτως σταλήσεται ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

8 Ἀπριλίου 1916.

Ἡ Βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας της, ἵνα ἐπαναλάβῃ αὐτὰς μετὰ τὸ Πάσχα. Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ συνεκρότησε μέχρι τοῦδε συνεδριάσεις, τὰς ὁποίας κατηνάλωσε

μογὴν καὶ λυσιτελεστέραν ἐπιδίωξιν τῶν ἀληθῶν τοῦ ἔθνους συμφερόντων, ὁπόταν ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόγοι καὶ οἱ ἀντίλογοι θὰ ἐξεμηδενίζοντο καὶ θὰ ἐστρέφοντο εἰς βάρος τῶν ἀπὸ σκηνῆς ρητόρων καὶ τῆς ἀστόχου πολιτικῆς των. Θὰ εἶνε δὲ πάντοτε καιρὸς ὅπως ἐφαρμοσθῇ ὅλη ἡ αὐστηρότης τῆς ἐνόμου τάξεως εἰς βάρος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιχειρήσουν κἄτι περισσότερον ἀπὸ τὰς ἀκινδύνους ταύτας συνδιαλέξεις.

Ἀρκετὴ ἀπόδειξις περὶ τοῦ τί δύναται ν' ἀποφέρῃ ἡ σταθερὰ διεξαγωγὴ ἑνὸς ζητήματος εἶνε ἡ ἀποοβίασις τοῦ ἐπαπειληθέντος κινδύνου τῆς διὰ ξηρᾶς μεταβιβάσεως τῶν ἀνασυνταχθέντων Σέρβων στρατιωτῶν ἐκ Κερκύρας—Πατρῶν εἰς Αἰκατερίνην—Θεσσαλονίκην. Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας, ἑρμηνεύων ἐν δημοσιογραφικῇ συνεντεύξει τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ τῶν λοιπῶν συμμάχων Δυνάμεων, ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὴν διατυπωθεῖσαν ἀξίωσιν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ ὡς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, καὶ τὴν προβληθεῖσαν ἔντονον ἄρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀνείληψιν περὶ μὴ ἐκτελέσεως τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, συνεπλήρωσε δὲ τὴν εἰκόνα μὲ τὸ ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης ἀρνήσεως, δὲν ὑπῆρχεν ὑποχρέωσις πρὸς σκέψιν περὶ βίας. Δικαιολογῶν ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς τὴν ἀνάγκην τῆς προτιμήσεως τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς, ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἐκφράσῃ τὰ παράπονά του διὰ τὴν ἔλλειψιν καταδιώξεως τῶν ἐχθρικῶν ὑποβρυχίων ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι οὔτε ἕως τώρα κατελύθη, οὔτε καὶ διὰ τῆς νέας ταύτης παραβιάσεως τοῦ οὐδετέρου ἐδάφους θὰ κατελύετο ἡ Ἑλληνικὴ κυριαρχία.

Καὶ ὅμως ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν Ἀθήναις συνάδελφοί του πρέσβεις τῶν συμμάχων Δυνάμεων, μετὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεων τῶν κυβερνήσεων των, ἠδυνήθησαν νὰ σχηματίσουν ἐκ τοῦ πλησίον ἰδικήν των, πολὺ ὀρθοτέραν καὶ μᾶλλον ψυχολογημένην ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἑτοιμαζομένης ὑποδοχῆς εἰς τὸ συμπλήρωμα τοῦτο τῆς παραβιασθείσης ἑλληνικῆς οὐδετερότητος· τὴν φορὰν δὲ ταύτην προσφέροντες ἀληθῆ καὶ πολύτιμον ὑπηρεσίαν πρὸς τὰς κυβερνήσεις των παρέστησαν, φαίνεται, πρὸς αὐτὰς τὸ ἄοπον καὶ ἀσύμφορον τῆς ἐπιμονῆς ἐν τῇ διατυπωθείσῃ ἀξιώσει, καὶ οὕτω, χάρις εἰς τὴν εὐστάθειαν τῆς ἀρνήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ὀρθὴν τῶν συνεπειῶν ἐκτίμησιν ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτῶν, φαίνεται ἀποσοβηθεῖσα ἡ νέα αὐτὴ περιπλοκή, ἡ ὁποία θὰ ἐξεμηδένιζε καὶ Κράτος καὶ Ἔθνος καὶ θὰ καθίστα ἀδύνατον πᾶσαν ὁπωσοῦν ἤρεμον ἀντιμετώπισιν τῆς καὶ νῦν ὑπεράγαν κρισίμου καταστάσεως.

Ἡ ἄρνησις τῆς παροχῆς κατὰ ξηρὰν διόδου διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν Σέρβων στρατιωτῶν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Αἰκατερίνην δὲν θὰ ἐσήμαινε πράγματι μείζονα τῶν μέχρι τοῦδε παραβιάσιν τῆς οὐδετερότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παρασταθῇ τὸ ἤδη ὑπὸ τῶν συμμάχων κατεχόμενον μακεδονικὸν καὶ νησιωτικὸν ἔδαφος ὡς ὀλιγώτερον ἑλληνικὸν ἢ ὀλιγώτερον ἄξιον, ὅπως διατηρήσῃ τὸ ἐν εἰρήνῃ ἀπαραβίαστον τῆς οὐδετερότητός του. Ἡ ἄρνησις ὤφειλε νὰ δοθῇ, διότι διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς μόνης σιδηροδρομικῆς ἀρτηρίας θὰ ἐκλονίζετο ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ ἐν γένει συγκοινωνία τῆς χώρας, καὶ κυρίως διότι αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἀπέδειξαν διὰ τῆς μέχρι τοῦδε ἐν τῷ καταληφθέντι ἐδάφει διαγωγῆς των, ὅτι δὲν περιορίζονται εἰς τὰς πολεμικὰς μόνον ἀνάγκας των, ἀλλὰ θέλουν νὰ κάμουν καὶ ἐσωτερικὴν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πολιτικήν. Ἀπέναντι τῆς ὑπερβασίας ταύτης πάντοτε ὁ λιγώτερος εἶνε ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς κατοχῆς ἑνὸς τμήματος τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τὴν καταπάτησιν ὅλου τοῦ Κράτους καὶ τὴν παραβίασιν καὶ αὐτῆς τῆς πρωτευούσης του. Ὅταν ὁ στρατηγὸς Σεράϊ μετεταχειρίζεται ἐν Θεσσαλονίκῃ γαλλικὴν χωροφυλακὴν διὰ νὰ περικυκλώσῃ γραφεῖα Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος καὶ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἔκδοσίν της, διότι δὲν ὑποστηρίζει ἀντάντικὴν πολιτικήν, δίδει πολὺ ζωηρὰν εἰκόνα τῆς ὁμοίας ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ συμπεριφορᾶς ἐκ μέρους τῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία θὰ συνώδευε τοὺς Σέρβους στρατιώτας.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὸ μέρος τῶν δηλώσεων τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ, τὸ ἀνοφερόμενον εἰς τὴν ἔλλειψιν καταδιώξεως τῶν ἐχθρικῶν ὑποβρυχίων ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἀνέλαβε ν' ἀπαντήσῃ ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς πρεσβείας, ἐξηγήσας τὰς ἀπὸ ἀπόψεως διεθνοῦς δικαίου κρατούσας συνηθείας περὶ τῶν σχέσεων τῶν οὐδετέρων ἀπέναντι τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν ἐμπολέμων. Μολονότι, καθόσον ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἐνθυμούμεθα, μέχρι σήμερον δὲν ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐμφανισθοῦν τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ νὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν, τῶν περὶ φιλοξενίας καὶ ἐφοδιασμοῦ των, σχετικῶν διατάξεων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Ὁ ἄγγλικὸς στόλος κατέλαβε τὸν περίπυστον ὅρμον τῆς Σούδας χωρὶς νὰ ἀποβιβάσῃ εἰς τὴν ξηρὰν ἀγήματα καὶ ἐξέδωκε προκήρυξιν ὁρίζουσαν τοὺς ὅρους τοῦ εἴσπλου καὶ ἔκπλου τῶν ἐμπορικῶν πλοίων. Οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἐθεώρησαν καλὸν νὰ καταλάβουν τὰς κορυφογραμμὰς τῆς Χειμάρρας. Ἐξ ἄλλου Γερμανικὸν ἀεροπλάνον ἐβομβάρδισεν ἐξ ὕψους ἑλληνικὸν φορτηγὸν πλέον ἐκ Καβάλλας πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς βοήθειαν τοῦ ὁποίου προσέδραμεν ἀγγλικὸν πολεμικόν, διὰ κανονιοβολισμῶν ἀναγκάσαν τὸ ἀεροπλάνον ν' ἀπομακρυνθῇ. Ἐπίσης οἱ Γερμανοὶ κατέστρεψαν τὰς τοῦ Δοβᾶ Τεπὲ μέχρι τοῦ Κιλιντιρίου σιδηρομικὰς γεφύρας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ εὕρε πάλιν εὐκαιρίαν, ἵνα νέας ἀπευθύνῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διαμαρτυρίας.

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ».

—Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα εἰς τοὺς στρατῶνας.

—Ἡ ἀποθέωσις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Συνήθως μετὰ πολλῆς φαιδρότητος πανηγυρίζεται τὸ Πάσχα ὡς παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ παρὰ τοῦ στρατοῦ ἐν Ἑλλάδι, ὁ φετεινὸς ὅμως ἑορτασμὸς αὐτοῦ εἰς τοὺς στρατῶνας τῶν Ἀθηνῶν προσέλαβεν ἐξαιρετικὴν ὅλως λαμπρότητα καὶ ἐνθουσιασμόν, διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν παλαιῶν ἡρωϊκῶν συμπολεμιστῶν τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, οἵτινες ηὐτύχησαν νὰ συνεορτάσωσι τὴν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῶν Στρατηλάτου Βασιλέως.

Οἱ στρατῶνες διεκοσμήθησαν διὰ μυρσινῶν καὶ ἀνθέων καὶ τῶν εἰκόνων τῶν νέων ἡρώων μετὰ σημαιῶν, ἐνῷ πανταχόθεν ἀνεδίδετο ὁ καπνὸς τῶν πυρῶν καὶ κατέκλυζεν ἡ κνίσσα τῶν ἐφθομένων ὀβελιῶν.

Τὴν 10 πρωϊνὴν τὸ Βασιλ. αὐτοκίνητον ἔφερε τὸ Βασιλέα μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ Του εἰς τὰ Παραπήγματα, ὅπου ἐδεξιώθησαν Αὐτὸν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γιαννακίτσας, ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος κ. Καλλάρης μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του καὶ τοῦ ἐπιτελετάρχου του καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Α' Σώματος.

Διαδοθείσης τῆς ἀγγελίας ἀνὰ τοὺς στρατῶνας, ὅπου οἱ στρατιῶται ηὐθύμουν, ἀντήχησαν πανταχόθεν βροντώδεις καὶ παρατεταμέναι ζητωκραυγαί.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἤρχισεν ἐπισκεπτόμενος ἕνα ἕκαστον λόχον εἰς τὸ οἰκεῖον παράπηγμα, καὶ ὑπεμίμνησκεν ἐν ἀνέκφοτον δ' ἕκαστον τοῦτον κατὰ τοὺς δύο πολέμους, ὡμίλει δὲ μετὰ πατρικῆς αὐτόχρημα οἰκειότητος πρὸς τοὺς ἄνδρας, τοῦθ' ὅπερ προὐκάλει ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν παρ' αὐτοῖς. Εἰς τὸν πρῶτον λόχον εἶχεν ἀναρτηθῇ Βυζαντινὴ σημαία καὶ εἰς τὸν ὄγδοον ὑπῆρχεν ἐπιγραφὴ διὰ φυσιγγείων

«Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Κατὰ τὴν εἴσοδόν Του ὁ Βασιλεύς, ἕκαστον λόχον ἐχαιρέτιζε προσφωνῶν:

«Χρόνια πολλά, παιδιά. Χριστὸς ἀνέστη!»

Συνέκρουσε δὲ καὶ πασχαλινὰ ὠὰ μὲ τοὺς πρώτους ἐνώπιόν του στρατιώτας. Εἰς τὸν πρῶτον λόχον τραυματίας τοῦ πολέμου ὅστις ἔσπασε τὸ αὐγό τοῦ Βασιλέως εἶπε πρὸς τὴν Α. Μ.

«Μεγαλειότατε, νικᾶτε εἰς τὸν πόλεμο, καὶ ἂς χάνετε στὰ αὐγά!»

Ἡ αὐτὴ οἰκογενειακὴ οἰκειότης καὶ υἱϊκὴ στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξεδηλώθη πανταχοῦ τοῦ στρατεύματος.

Εἰ; τὸν θον λόχον ὁ Βασιλεὺς ἔδειξεν εἰς τὸν στρατηγὸν Καλλάρην τὰς ἐπιγραφὰς **«Βιάζομαι»**, **«Πάντοτε ἐμπρός»**, **«Τὸ ἔργον μοῦ δὲν ἐτελείωσε»**.

Ἀνερχόμενος ὁ Βασιλεὺς εἰς τοὺς θαλάμους τῶν ἱππέων ἐχαιρέτισε:

Γειά σας παιδιά, Χριστὸς ἀνέστη!

Ὁ στρατὼν ἐσείετο ὑπὸ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
—Ζήτω τοῦ κουμπάρου.
—Ζήτω τοῦ Πατέρα μας.
—Ζήτω τοῦ Στρατηλάτου.
—Νὰ ζήσῃ σὰν τὰ ψηλὰ βουνά.

Εἰς τὸν στρατῶνα τοῦ πυροβολικοῦ ὁ αὐτὸς ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ αὐτὴ ἀφοσίωσις ἐξεδηλώθησαν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
—Καὶ τοῦ χρόνου στὴ Πόλη.
—Ζήτω ὁ σωτὴρ τοῦ Γένους.
—Ζήτω ἡ ἐλπίς μας.

Προσφέρεται εἰς τὸν Βασιλέα καμπανίτης, ἀλλ' ἀπαντᾷ ζωηρῶς:

—Ὄχι· Δόστε μου ρετσινάτο.

Καὶ ὕψωσε τὸ ποτήριον ὑπὲρ τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ἐπεσκέφθη τὸ Σύνταγμα τῶν Σκαπανέων, ὅπου αἱ αὐτοῖ σκηναὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπανελήφθησαν καὶ ἐν τέλει μόλις τὴν 1ην μ.μ. ἐπεσκέφθη τὴν φρουρὰν του εἰς τὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα ὁπόθεν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Ἀνάκτορόν Του καὶ παρεκάθησεν εἰς τὴν πασχάλειον Τράπεζαν μετὰ τῆς Οἰκογενείας Του.

—Ἀνακοινωθὲν Ἰταλ. πρεσβείας.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐπεισόδιον μεταξὺ Ἑλληνικῆς περιπόλου καὶ Ἰταλῶν εἰς τὴν Β. Ἤπειρον καὶ τῆς συλλήψεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἑλλην. φυλακίου παρὰ τὴν Πολυάναν, ἡ ἐν Ἀθήναις Ἰταλικὴ πρεσβεία ἐξέδωκε τῇ 11ῃ τρεχ. ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Ἐπειδὴ Ἑλληνικαί τινες ἐφημερίδες ἠλλοίωσαν τὸ ἐπεισόδιον τῆς 3)16 τρεχ. δέον νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων ὡς ἑξῆς:

«Εἰς λοχίας καὶ πέντε στρατιῶται Ἕλληνες ὑπερέβησαν αὐτοβούλως τὰ σύνορα τῆς περιοχῆς τοῦ Αὐλῶνος. Κατόπιν τούτου οἱ Ἕλληνες στρατιῶται συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἀφωπλίσθησαν καὶ ὡδηγήθησαν, οὐχὶ ἀθροοι, ὡς ἰσχυρίσθησαν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες, εἰς Αὐλῶνα, ὅπου ἀνεκρίθησαν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἐπιβαρυντικὸν προέκυψεν ἐναντίον των, ὁ στρατηγὸς Πιτσεντίνι διέταξε νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς Κερκύρας ὡς εἴθισται εἰς παρομοίας περιστάσεις.

—Ἔριδες Κρητῶν.

Τῇ 10 π. μ. τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα οἱ Κρῆτες Παῦλος Γύπαρης ἔφεδρος ὑπολογαγὸς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ ὁπλαρχηγὸς καὶ ὁ ὁπλαρχηγὸς ὡσαύτως Κ. Παπαδάκης συναντηθέντες κατὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου καὶ ἀντιθέτων κομματικῶν φρονημάτων τυγχάνοντες περιῆλθον εἰς ρῆξιν διά τινα ἐπεισόδια κατὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἀθήναιον» πολιτικὴν βενιζελ. διάλεξιν, καὶ ἐπετέθη διὰ περιστρόφου ὁ πρῶτος κατὰ τοῦ δευτέρου βαλὼν ἐκ τοῦ σύνεγγυς πεντάκις καὶ τραυματίσας αὐτὸν σοβαρῶς.

Ὁ Γύπαρης συνελήφθη, καὶ ὁ Παπαδάκης μετεκομίσθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός». Φέρει δύο τραύματα εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν.

—Ἔκρηξις βόμβας εἰς τὴν Βουλγαρ. πρεσβείαν.

Τὴν 1. 10' μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς π. Τετάρτης ἐξεράγη μετὰ τρομακτικοῦ κρότου βόμβα εἰς τὸ μέγαρον τῆς Βουλγαρικῆς πρεσβείας, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σίνα καὶ ἔναντι τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ἡ σπεύσασα ἐπὶ τόπου στρατ. περίπολος ἀπηγόρευσε πᾶσαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κίνησιν καὶ εἰδοποιηθεῖσα ἀφίκετο ἀμέσως δύναμις ἀστυνομικὴ καὶ τῆς χωροφυλακῆς. Μετά τινα λεπτὰ εὑρίσκοντο ἐπὶ τόπου οἱ Ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, προβᾶσαι εἰς ἄμεσον ἀνάκρισιν.

Ἡ ὁδὸς Σίνα εἰς ἔκτασιν 40—50 μέτρων ἦτο πλήρης ὑελοθραυσμάτων τῶν πέριξ οἰκιῶν.

Ἡ βόμβα ἐρρίφθη ἐκ τῆς κιγκλιδωτῆς ἐξωθύρας καὶ ἐξεράγη ἐν τῇ αὐλῇ, ὅπου κατεστράφη μία βαθμὶς τῆς μαρμαρίνης κλίμακος.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Παλαμάρας ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἐρρίφθησαν δύο βόμβαι καὶ τούτων ἐξεράγη ἡ μία. Ἐθραύσθησαν μόνον τὰ τόξα τῶν παραθύρων τῆς πρεσβείας καὶ ἠνοίχθη μία μεγάλη ὀπή. Ἡ ἑτέρα βόμβα ἀνευρέθη καὶ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀποσπάσματος τῆς ἀσφαλείας κ. Χρυσοσπάθης διέψευσε τὴν διάδοσιν ὅτι ἐγένοντο συλλήψεις, ἀφίνων ὅμως νὰ νοηθῇ ὅτι τὰ ὄργανά του εὑρίσκονται ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν δραστῶν.

—Ὁ κ. Σκουλούδης περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Σέρβων στρατιωτῶν.

Καθ' ἃ βεβαιοῦσιν ἀττικαὶ ἐφημερίδες, τῇ π. Τρίτῃ ὁ πρεσβευτὴς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπισκεψάμενοι τὸν πρωθυπουργὸν κ. Σκουλούδην ἀνεφέρθησαν εἰς προγενέστερον διάβημα τοῦ πρέσβεως τῆς Σερβίας κ. Μπαλούχτσης ζητήσαντος κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως του νὰ ἐπιτραπῇ ἡ χρησιμοποίησις τῶν σιδηροδρόμων πρὸς μεταφορὰν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἀνεκοίνωσαν τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων, ὅπως ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις εἰσακούσῃ τὸ διάβημα τῆς Σερβίας καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν σιδηροδρόμων πρὸς μεταφορὰν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ εἰς Μακεδονίαν.

Ὁ κ. Σκουλούδης, ἀπαντῶν εἰς τοὺς κ.κ. πρεσβευτὰς ἐξήγησε τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις ἀδυνατεῖ ἀπολύτως καὶ νὰ συζητήσῃ κἂν τὴν ἀξίωσιν περὶ παραχωρήσεως τῶν σιδηροδρόμων. Μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Σκουλούδη, οἱ δύο πρεσβευταὶ ἀπῆλθον χωρὶς νὰ προσθέσουν τι εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν των.

—Συλλαλητήρια ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας.

Εἰς ἁπάσας σχεδὸν τὰς Ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος συνεκροτήθησαν αὐθόρμητα συλλαλητήρια ἐναντίον τῆς μελετωμένης μεταφορᾶς τῶν Σέρβων διὰ τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ Πατρῶν εἰς Θεσσαλονίκην, πλεῖστα δὲ ψηφίσματα ὑπεβλήθησαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

—Ὁ στρατὸς καὶ ἡ Δυναστεία.

Τὸ Ἕλλην. Πρακτορεῖον διεβίβασε τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα

Ἀθῆναι, 12)28 Ἀπριλ.—Ζωηρὸς ἐπικρατεῖ ἐρεθισμὸς μεταξὺ τῶν στρατιωτ. κύκλων διὰ τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ὑπέγραψαν πρωτόκολλον διὰ τοῦ ὁποίου διακηρύσσουν τὴν πίστιν αὐτῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Δυναστείαν, ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσωσι τὴν δημοσίαν τάξιν.

—Ὁ κ. Σκουλούδης ἐθνικὸς εὐεργέτης.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Στέφ. Σκουλούδης ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀνεκοίνωσεν ὅτι δωρεῖται ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους πέντε ἑκατομμύρια δραχμὰς ἤτοι £200,000· ἐγνώσθη δὲ μετὰ πολλὰς ἡμέρας παρὰ τὴν παράκλησίν του ὅπως μὴ διαλαληθῇ ἡ ἡγεμονικὴ δωρεά του.

—Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις.

Καθ' ἃ βεβαιοῦται ἡ Κυβέρνησις διεξάγει συνεννοήσεις πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς σύναψιν δανείου ἐσωτερικοῦ, ἐναντι τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προνομίου αὐτῆς καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα.

Προσέτι παρασκευάζει διάφορα προσωρινὰ φορολογικὰ μέτρα, ἅτινα θ' ἀποδώσωσι σημαντικὰς προσόδους. Ἡ φορολογία τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῆς ναυτιλίας θὰ ἐπιβληθῇ ὡς μέτρον κατεπείγον.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Διὰ τοῦ Ρέουτερ.

Παρίσιοι 14)27.—Αἱ μάταιαι Γερμανικαὶ ἐπιθέσεις τῆς 24ης τρεχ. καταδεικνύουσιν ὅτι τὸ Μορτὼμ παραμένει τὸ πλέον ἀπειλούμενον σημεῖον τῆς ἀριστερᾶς μας πτέρυγος. Ἡ πτῶσίς του θὰ ἐβελτίου τὴν κατάστασιν τῶν Γερμανικῶν στρατιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ἐν τούτοις ὅπως τὸ κερδηθὲν ἔδαφος ἐπεκταθῇ μέχρι τῆς δευτέρας μας γραμμῆς ἐπὶ τοῦ μετώπου Σατταν-κοὶν Ἔσν. Οὕτω θὰ ἀπηγετο εἰσέτι ὅπως ὁ ἐχθρὸς καταστῇ κύριος τοῦ ὑψώματος 304. Διὰ τοῦτο ἐπιμένει, ἄνευ ἀποτελεσμάτων, θέλων νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ἐνοχλητικήν μας πρόοδον ἐν τῷ δάσει τοῦ Ἀβοκοὺρ.

Ὅταν αἱ δύο αὗται κλεῖδες περιέλθωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τότε μόνον ὁ ἐχθρὸς θὰ δύναται νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ὅπως λάβωμεν πλαγίως καὶ ἀντιστρόφως τὸν κύκλον τοῦ Μώζα, ὃν κατέχῃ μεταξὺ Σαμονιὲ καὶ Βασερωβίλ, ἀλλ' ἐφ' οὗ δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἵνα ἀπειλήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὸ ὕψωμα τῆς Πουὰβρ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώζα. Τὸ Γερμανικὸν πεζικὸν λίαν δοκιμασθὲν τὴν 24ην Ἀπριλίου δὲν ἔδρασε πλέον τὴν 25ην. Ἐν συνόψει ἡ ἡμέρα μας ἦτο εὐνοϊκή, καθ' ὅσον ἡ κατάστασίς μας διατηρεῖται ἰσχυρῶς παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀλλ' ἄκαρπους προσπαθείας τοῦ ἀντιπάλου, ὅστις προσπαθεῖ ἀπεγνωσμένως, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀποτυχίας, νὰ καταλάβῃ τὰ σημεῖα τῆς ἀντιστάσεως τῆς ἀμυντικῆς ὀργανώσεως τοῦ Βερδέν.

—Ἐπιδρομὴ Γερμαν. πολεμικῶν.

Λονδῖνοι 14)27.—Εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Γόβεστοφ καὶ τοῦ Γιάρμουθ προὐξένησε μεγάλην αἴσθησιν ὁ μυσαρὸς βομβαρδισμὸς τῶν Γερμανῶν. Ἀφυπνίσθησαν ἐκ τοῦ κρότου τῶν τηλεβόλων ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ εἶδον 5 καταδρομικὰ ἔναντι τῆς ἀκτῆς εἰς 10 μιλ. εἰς τ' ἀνοικτὰ ἀπόστασιν καὶ πυροβολούντων δι' ὅλης τῆς συστοιχίας τῶν τηλεβόλων των. Ἕκαστον πλοῖον ἐπυροβόλησε τοὐλάχιστον δεκάκις. Ἐν ὅλῳ 100 ὀβίδες ἐρρίφθησαν, ἐν αἷς καὶ τινες τῶν 12 δακτύλων, ἀλλὰ πολλαὶ διῆλθον ἄνωθεν τῶν δύο πόλεων χωρὶς νὰ τὰς θίξωσι. Οἱ κάτοικοι ἐπεζήτησαν τὸ πρῶτον τυχὸν καταφύγιον πολλοὶ δὲ κατέφυγον εἰς ὑπόγεια τῶν κήπων. Ὅταν ὁ βομβαρδισμὸς ἔπαυσε μετέβησαν, εἰς τὴν παραλίαν καὶ εἶδον τὰ γερμανικὰ πολεμικὰ φεύγοντα καὶ καταδιωκόμενα ὑπὸ Ἀγγλικῆς μοίρας, ἧς τὸ ἀδιάκοπον καὶ πυκνὸν πῦρ ἔθιξεν ἐπανειλημμένως τὰ Γερμανικά. Ἓν τῶν γερμανικῶν τεράτων ἐθεάθη κλῖνον καὶ φλόγες ἀνέθορον ἐκ τῆς καπνοδόχου ἑτέρου. Ἡ θάλασσα εἶχε ταραχθῇ ἀπὸ τὰς ταχείας κινήσεις τῶν πολεμικῶν καὶ τὴν ἔκρηξιν τῶν ὀβίδων ὥστε ἐφαίνετο ὡς λίμνη ἀφροῦ. Ἀΐφνης ἐθεάθη ὑδροπλάνον ἐρχόμενον ἀπὸ βορρᾶ. Καὶ χωρὶς ν' ἀναμείνωσι τὰς πληροφορίας του οἱ Γερμανοὶ ἐστράφησαν καὶ ἔφυγαν.

—Ρωσικὸς στρατὸς εἰς Γαλλίαν.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀπεβιβάσθησαν εἰς Μασσαλίαν διαδοχικῶς δύο ρωσικαὶ ταξιαρχίαι, προερχόμεναι ἐκ Βλαδιβοστόκ, τῆς ἄπω Ἀνατολῆς.

Τὰ μεταγωγικὰ συνώδευσαν Ἰαπωνικὰ πολεμικὰ μέχρι Σουέζ.

Λέγεται ὅτι καὶ ἄλλα 100 μεταγωγικὰ θὰ καταπλεύσωσιν εἰς Μασσαλίαν κομίζοντα ρωσικὸν στρατὸν ἐκ τῆς Ἑώας.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
"Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ.,
ΕΝ ΚΥΡΗΝΕΙΑι

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὴν ἀξιότ. πελατείαν μου καὶ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς πόλεώς μας ὅτι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ μου μετὰ τῆς ἐγνωσμένης ἤδη ἀμέμπτου καθαριότητος καὶ τῆς ἀρίστης ὑπηρεσίας καὶ οἰκογενειακῆς καθάλου μαγειρικῆς θὰ ἔχωσι πάντοτε γάλα καὶ βούτυρον γωμπόν.

Ὁ διευθυντὴς
Θεόδ. Παναγιώτου.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
"Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Ἀγορὰ Κύκκου.

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπωνυμίαν Ἑστιατόριον ἐξηγόρασα καὶ διαχειρίζομαι ὡς ἰδιοκτησίαν μου.

Ἐν αὐτῷ ἡ ἀξιότ. πελατεία μου θὰ εὑρίσκῃ καθεκάστην ὡς πρόγευμα ὀρεκτικώτατον **πατσᾶν καὶ σουγλούδια**, ἡ δὲ μαγειρικὴ καθόλου τοῦ Ἑστιατορίου θὰ εἶνε ὅλως οἰκογενειακὴ μὲ καθαρώτατα καὶ ἄγνὰ ὑλικὰ μετὰ προθύμου ὑπηρεσίας.

Ἰωάν. Πέττας
μάγειρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Φρ. 5,000,000

Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, Ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 33.

Ἐργοστάσια ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ.